

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 10 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty. Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł, półrocznie 8 zł, kwartalnie 4 zł, miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł, półrocznie 6 zł, kwartalnie 3 zł, miesięcznie 1 zł.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ówczesni i miesięczni za dopłatą pierwszy 75 ct, drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza

Inseraty przyjmują: w Austrii i Niemczech wszystkie agencye anonosów; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya pana Adama, Rue des St. Peres 81.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi półrocznie (od 1 lipca do końca grudnia) w miejscu 6 zł, pocztą 8 zł; ćwierćrocznie (od 1 lipca do końca września) w miejscu 3 zł, pocztą 4 zł; miesięcznie od 1 do końca każdego miesiąca w miejscu 1 zł, pocztą 1 zł. 35 ct.

Prenumerotorowie półroczni, (którzy prenumerują od 1 lipca do końca grudnia), otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. *Przewodnik*, prenumerowany osobno, kosztuje rocznie 4 zł., półrocznie 2 zł., ćwierćrocznie 1 zł.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

Na podstawie umowy, zawartej z redakcyą warszawskiego „Tygodnika Ilustrowanego“ zawiadamiamy szanownych prenumerotorów naszych, iż nabywać mogą piękne to pismo, celujące tak doborom treści literackiej jak i artystyczną wartością działu ilustracyjnego, po cenie znacznie niższej.

Prenumerotorowie *Gazety Lwowskiej* mogą otrzymywać od 1 lipca 1891 roku warszawski „Tygodnik Ilustrowany“, po następującej cenie:

We Lwowie:	połrocznie	5 zł.
	kwartalnie	2 „ 50 ct.
Na prowincyi:	miesięcznie	84 „
	półrocznie	6 zł. 30 „
	kwartalnie	3 „ 15 „
	miesięcznie	1 „ 5 „

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższym postanowieniem z dnia 17 lipca b. r., radcy Sądu krajowego, przy rzeszowskim Sądzie obwodowym, Stanisławowi Mossorowi, nadać najmiłościwiej tytuł i charakter radcy wyższego Sądu krajowego z uwolnieniem od taksy.

Minister wyznań i oświaty zamianował Gustawa Fingera, nauczycielem c. k. szkoły zawodowej przemysłu drzewnego w Zakopanem w charakterze stałego urzędnika państwowego w XI klasie rangi.

Dnia 19go lipca 1891 r. wydany i rozesłany został z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu XXXIII zeszyt dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:
Nr. 99. Reskrypt Ministerstwa skarbu z dnia 16 lipca 1891 r. o zniesieniu istniejących w stosunkach z Rumunią ceł odwetowych i dodatków do ceł, tudzież innych istniejących w tych stosunkach ruchu ograniczeń.

Nr. 100. Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, skarbu i handlu z dnia 16 lipca 1891 r. o przywozie i przewożeniu z Rumunii jarzyn, owoców i szczepów.

Nr. 101. Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, rolnictwa, handlu i skarbu z dnia 16 lipca 1891 r. o przewozie przez terytoryum krajów, reprezentowanych w Radzie państwa, owiec i kóz, baranów, świń i warchlaków, koni, źrebiąt, mułów i osłów, pochodzących z Rumunii.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Stypendya Monarsze.

W początku najbliższego roku szkolnego 1891/2, rozdane będą pomiędzy ubo-

gich, a godnych wsparcia słuchaczy Uniwersytetów w Wiedniu, we Lwowie, Zagrzebiu i Innsbrucku, a to wszystkich czterech wydziałów, po jednym stypendyum w złocie z fundacyi Najw. Imion Franciszka Józefa i Elżbiety.

Starający się o jedno z tych stypendiów, winni wnieść własnoręcznie napisane i do Jego Ces. i Król. Apostolskiej Mości wystosowane podania, i zaopatrzyć je w następujące dowody kwalifikacyjne:

1) w metrykę chrztu lub wyciąg metrykalny;

2) wiarogodne poświadczenie ubóstwa z poszczególnieniem stanu, stosunków majątkowych i familijnych rodziców, a w razie sieroctwa, świadectwo władzy opiekuńczej o zasobności pupila;

3) w świadectwo złożonego egzaminu dojrzałości, a jeżeli ubiegający się jest już słuchaczem Uniwersytetu, w świadectwo kolokwium lub egzaminu państwowego z drugiego półrocza szkolnego 1890/1, przyczem się nadmienia, że w równych warunkach otrzymają pierwszeństwo ci kompetenci, którzy studia uniwersyteckie dopiero rozpoczynają.

W podaniach wymienić należy prócz tego, czy starający się posiada już jakie stypendyum lub zasiłek z kas publicznych; ci zaś, którzy mają rozpocząć dopiero studia akademickie, jakim studjom fachowym zamierzają się poświęcić.

Podania winny być wniesione najpóźniej do dnia 31 sierpnia 1891 do ces. i król. generalnej dyrekeyi Najwyż. funduszków (K. und k. General - Direction der A. h. Fonds, k. k. Hofburg) w Wiedniu.

Podania, wniesione później, lub też niezaopatrzone należycie w dokumenta, nie będą uwzględnione.

Z ces. i król. Generalnej Dyrekeyi Najw. prywatnych i familijnych funduszków.

Lwów, 23 lipca.

Dzienniki urzędowe w Wiedniu i Budapeszcie ogłosiły w tych dniach trzy

rozporządzenia ministeryalne, wielkiej wagi dla handlu i politycznego stosunku Austro-Węgier do Rumunii, albowiem znoszą one istniejące dotychczas między oboma temi państwami ograniczenia i kładą kres ciągnącej się od maja 1886 wojnie cłowej. Izby rumuńskie na ubiegłej właśnie sesyi, uchwały nową, autonomiczną taryfę cłową, wedle której począwszy od 11 b. m. towary z Austro-Węgier mają być tak samo traktowane, jak towary innych państw, a w obec tego uchylili także Rząd wiedeński owe zarządzenie retorsyjne, jakie widział się zniewolonym zaprowadzić przed pięcioma laty. Odtąd przeto otwarte są dla wyrobów i produktów z Rumunii wrota austriackiego targu, odtąd nastaje między Austro-Węgrami i Rumunią taki stan rzeczy na polu handlowym i cłowem, jaki istniał przed wybuchem nieporozumień.

Początki tych nieporozumień sięgają dość odległych lat. Rząd wiedeński zajmował niegdyś w obec Rumunii bardzo przychylną postawę; on to jeszcze wtedy, gdy Rumunia była państwem lenniczem, podjął z nią rokowania, celem zawarcia traktatu handlowego i uznał tem samem pośrednio jej niezawisłość. Gdy w r. 1879 Niemcy poczęły czynić trudności w dopuszczaniu w swoje granice bydła rogatego z Austro-Węgier, powołując się na to, iż zagraża im niebezpieczeństwo zawleczenia szerszej się w Rumunii zarazy, wówczas Austrya nie chcąc pozbyć się tak korzystnego jak Niemcy targu, była zniewolona zamknąć swą wschodnią granicę dla bydła rogatego.

Zarządzenie to wywołało wielkie rozdrażnienie w Bukareszcie i bezzwłocznie też rząd rumuński pospieszył z wydaniem zarządzeń odwetowych, skutkiem czego nastąpił we wzajemnym obrocie zupełny niemal zastój. Przed sześcioma laty, gdy zbliżała się chwila wzajemnego wypowiedzenia traktatu

BÓG ZAPŁAĆ!

LEGENDA.

(Dokończenie).

Po ukończeniu nabożeństwa, w ciągu którego modliła się gorąco za ową duszę, mającą być z mąk czyszcówych ofiarą tej Mszy św. wyzwoloną, Magdalena podażyła szybko na ulicę Tkacką, do wyznaczonego domu. Nie śmiała ręką za dzwonek pociągnąć; — wpuszczono ją od razu do dużego pokoju, gdzie kilkanaście dziewcząt przy dużym stole śniadanie spożywało; — każda miała przed sobą garnuszek gorącego mleka i spory kawałek chleba.

— Czy tu mieszka pani Bogdanowiczowa? — zapytała nowoprzybyła.

— Tak jest; — proszę wejść, zaraz panią zawiadomię — odrzekła jedna ze starszych panienek.

Po chwili weszła do pokoju osoba już nie młoda, w grubej żałobie, z łagodnym, acz niewypowiedzianym smutnym wyrazem na twarzy.

— Czego żadasz, moje dziecko? — zapytała Magdalena.

— Powiedziano mi, że pani przyjmuje szwaczki do roboty — drżącym głosem odrzekła zapytana.

— Tak jest. Mam w tej chwili co prawda wszystkie miejsca zajęte; — lecz widząc, że się oczy dziewczyny łzami zapełniają, pani Bogdanowiczowa czempredziej dodała: — Ale się zawsze jeszcze robota znajduje. Kto ci powiedział, żebyś się do mnie zgłosiła?

— Gdy z kościoła dziś wychodziłam, jakiś młody człowiek zapytał się mnie, czy może roboty nie szukam, i wskazał mi adres pani.

— A zkadże znasz tego młodego człowieka?

— Ja jego nie znam, proszę pani, nigdy go nie widziałam. Musiał mu chyba sam Pan Bóg szepnąć, — dodała półgłosem — że mi zarobku potrzeba.

— Jagusiu! — zawołała pani domu do krzątającej się koło stołu dziewczeczki — dajno tu ciepłego mleka i chleba. Srogie dziś zimno; — trzeba naszą nową robotnicę najprzód ogrzać, to ją potem do roboty zaszadzimy.

— Właśnie też przynieśli dziś rano tuzin koszul od pani mecenasowej — rzekła jedna ze szwaczek, z poleceniem, aby były jak najspieszniej ukończone; a tu tyle jeszcze mamy roboty około wyprawy córki pana doktora.

— Dobrze się więc stało, że nam Opatrzność pomoc przysłała — rzekła pani Bogdanowiczowa, z zajęciem przypatrując się Magdalenie.

Doświadczona a litościwa kobieta, widziała na młodej tej twarzy wyraźne ślady

ciężkiej doli, mężnie i cierpliwie znoszonej; — coś ją dziwnie do tej młodej postaci ciągnęło.

Gdy się w południe dziewczęta do domu na obiad rozchodzić zaczęły, pani Bogdanowiczowa, pod pozorem, że ma Magdalenie jakąś robotę pokazać, zatrzymała ją, chcąc się o jej położeniu wywiedzieć. Na zapytanie, jakim sposobem, szyjąc tak ładnie, pozostała bez roboty, ujęta okazywaną życzliwością dziewczeczną, z prostotą opowiedziała ciężko przeżyty tyfus w szpitalu, i nie mniej ciężki zawód, jakiego doznała, gdy po dwóch miesiącach do siebie powróciwszy, zastała inne szwaczki, zajmujące miejsca, gdzie przedtem najwięcej znajdowała roboty. Tym to sposobem, w chwili właśnie, gdy ze szpitala wychodząc, najwięcej byłaby potrzebowała zarobku, znalazła się nagle w obec... biedy.

— Nie masz ani ojca, ani matki?

— Rodzice odumarli mnie dzieckiem, a dwa lata temu pochowałam ciotkę, która mnie z litości przygarnęła i wychowała.

— Jesteś więc zupełnie sama na świecie?

— Tak jest, zupełnie sama. Ale Bóg dobry nie opuścił mnie; — wszak mi już dzisiaj drugi daje swej opieki dowód. — I to mówiąc, Magdalena z serdeczną wdzięcznością ucałowała rękę swej chlebodawczyni.

— Jużbyś się i tak na obiad spóźniła, Magdaleno; pójdz ze mną. Znajdzie się tam przecież w kuchni talerz rosółu i kawałek mięsa.

Gdy obie weszły do przyległego pokoju, Magdalena stanęła jak wryta, wpatrując się

w obraz wiszący nad biurkiem; — przedstawił postać młodego mężczyzny. Śledziła ją zdziwionem okiem pani Bogdanowiczowa, poczem rzekła drżącym od wzruszenia głosem:

— To portret mego syna... jedynaka mego!...

— A więc to syn pani powiedział mi dziś rano, abym się tu po robotę zgłosiła? poznaję go doskonale; tylko, że nie tak dobrze wygląda.

— Ależ mój syn już od trzech lat nie żyje! — wyrwało się biednej matce, wraz z cichym łkaniem.

— Ale ja pani przysięgam, że to był on, — odrzekła z wielką stanowczością Magdalena.

Pani Bogdanowiczowa zsunawszy się na krzesło, rzewnie się rozplakała. Do głębi duszy wzruszona, biedna dziewczyna nie wiedziała, co począć. Obawa powiększenia i tak już gwałtownej boleści nieszczęśliwej tej matki, wstrzymywała słowa na ustach jej. Postanowiła zatem milczeć i jeszcze się namyśleć, co jej powiedzieć wypadnie.

Wieczorem, gdy po ukończonej całodzienniej robocie i odebranej należności, wolnym krokiem do domu wracała, ujrawszy kościół jeszcze otwarty, wstąpiła Magdalena na chwilę, Bogu podziękować za uzyskaną pomoc i opiekę. Po chwili, słysząc brzęk kluczy zapowiadający zamknięcie kościoła, wyszła z wolna, żałując, że jej tak mało pozostało czasu dla wynurzenia Bogu wdzięczności swej. Jakież było jej wzruszenie, gdy na tem samem, co rano miejscu, tego samego ujrzała młodego człowieka; — ten sam wzrost

handlowego, podjęto rokowania, celem zawarcia nowej umowy. Wszelkie jednak w tym kierunku zabiegi nie wydały pożądanego rezultatu, traktat nie przyszedł do skutku. Po stronie rumuńskiej usiłowano rozbić się, rokowań przypisać temu, iż Austro-Węgry proponowały Rumunii niekorzystną konwencję weterynaryjną, po stronie zaś austriackiej uważano za niemożliwe do przyjęcia stawiane przez Rumunię warunki. Następtwem tak niepomyślnego wyniku rokowań była wojna cłowa, która ostatecznie większe przyniosła szkody Rumunii, niż austro-węgierskiej Monarchii. Wartość wywiezionych towarów z Rumunii do Austro-Węgier wynosiła w roku 1885 okrągło 40 milionów zł., a już w dwa lata później zaledwie cztery miliony, a więc dziesiątą część poprzedniej wartości. Wywóz zaś z Austro-Węgier obniżył się z 39.2 milionów na 16.6 milionów zł., tedy nieco więcej niż o połowę. Cyfry te wykazują wymownie, iż anormalne położenie znacznie dotkliwiej dało się uczuwać Rumunii, niż austro-węgierskiej Monarchii, a powodem tego jest okoliczność, iż skutkiem austriackich rządzeń retorsyjnych uniemożliwionym został Rumunii wywóz bydła. Napróżno zaś szukała ona innych miejsc zbytu, albowiem jej sąsiedzi posiadają dostateczną ilość bydła, a wywóz do zachodnich państw drogą lądową opłacałby się jedynie przez Austro-Węgry, które jednak odmawiały transita. Chociaż tedy Austro-Węgry mają powód do zadowolenia, iż Rumunia zdecydowała się na wydanie autonomicznej taryfy, to z drugiej strony rozporządzenia Rządu wiedeńskiego z dnia 19 b. m. mogą być w podwójnej mierze pożądane dla Rumunii.

Z Rady państwa.

Mowa pos. Pinińskiego,

wyłoszona w dyskusji nad etatem Ministerstwa sprawiedliwości, jest w przekładzie ze stenogramu następująca:

Wysoka Izbo!

Zanim przejdę do właściwego przedmiotu moich wywodów — a przedmiotem tym będą najważniejsze z projektowanych reform w dziedzinie sądownictwa, o których przynajmniej w ogólności pomówię — potrączę kilkanaście słów o dwie sprawy specjalne, które wielec leżą mi na sercu. Jedną z nich jest wniosek rezolucyjny, który w komisji budżetowej uczyniłem, a który komisya budżetowa przyjęła i wys. Izbie ku przyjęciu zaleca. Rezolucya ta odnosi się do doręczania pism sądowych. Żądamy w niej, aby opłaty za doręczanie w ogólności były obniżone i

to samo ubranie, te same rysy, tylko nie ten sam wyraz. Och! nie! wyraz był zupełnie inny. Te oczy, rano jeszcze tak głębokim przepełnione smutkiem i niewypowiedzianą jakąś tęsknotą, teraz dziwnie, niemal nadludzkiem lśniły światłem, jakby słońca promień w ciemny ten zakątek kruchości rzucając. — Z bijącym sercem, ale bez najmniejszego przerażenia, Magdalena patrzyła na jasną postać młodego człowieka, szepcząc półgłosem:

— To on! to on!

Za skuteczną opiekę podziękować mu chciała, ale stosowanych słów znaleźć nie mogła. On tymczasem, promiennem tem wejrzaniem na nią chwilę popatrzywszy, cichym, ale wyraźnym rzekł głosem:

— Bóg zapłać!

I zniknął bez śladu. W kručie ciemno się zrobiło od razu; — kościelny coraz głębiej kluczami brzękał.

Następnego dnia poszła Magdalena o godzinę wcześniej niż była zamówiona, do pani Bogdanowiczowej, prosząc, aby ją na osobności i bez świadków, wysłuchała raczyła. Udały się do przyległego pokoju, do tego właśnie, gdzie na ścianie wisiał portret młodego człowieka.

Długo słycać tam było cichą rozmowę i tłumiony — ale już nie rozpaczliwy — płacz biednej matki.

Gdy po godzinie, obie z pokoju wyszły, Magdalena już nie była sierotą.

A. M. L.

aby przez stosowne uproszczenie ekspedycy w sprawach spadkowych i opiekuńczych ile możności zapobieczone kilkrotnemu opłaceniu tej taksy, za jeden dekret sądowy. Jest to sprawa niepospolicie ważna; interes ludności właścicielskiej stanowczo wymaga zmiany w duchu naszej rezolucyi. Opłata za doręczanie jest jednym z najnieprzyjemniejszych i najniesprawiedliwych ciężarów, ponoszonych głównie przez ludność wiejską. Pozwoliłbym sobie tylko poprzeć, ale to z całym naciskiem, wniosek komisji budżetowej i wypowiedzieć od siebie jeszcze życzenie, żeby rezolucyi tej nie spotkał los, przeznaczony niestety tyłu rezolucyom, które tu uchwalamy, t. j. że nie ma się na nie żadnego względu. (Brawo).

Drugą sprawą, o którą także tylko potrączę, jest utworzenie nowego sądu powiatowego w Galicji wschodniej, mianowicie w Podwołoczyskach. Jeden z kolegów moich z Koła polskiego, pomówi obszerniej o sprawie pomnożenia sądów w Galicji, a szczegółowo o sprawie tego także sądu; ja potrącam o nią dla tego tylko, że dowiedziałem się, iż wskutek trudności, z jakimi Rząd spotyka się co do pomieszczenia sądu tego, utworzenie go poszło chwilowo w odwołkę. Sądzę, że trudności nie są tego rodzaju, żeby ich przewyciężyć nie można, i wynurzam życzenie, żeby c. k. Rząd zarządził czego potrzeba, by je zwalczyć i jak najrychlej otworzyć w miejscowości tej sąd, którego ludność niezbędnie potrzebuje.

Przystępuję do właściwego przedmiotu moich wywodów.

W Najwyższej Mowie od Tronu położono szczególniejszy nacisk na reformy w dziedzinie sądownictwa. Chodzi tu w pierwszym rzędzie o dwie wielkie reformy, mianowicie: o reformę kodeksu karnego i procedury sądowej w sprawach cywilnych. Co do procedury cywilnej, oświadczam imieniem Koła polskiego, że uważamy ją za najważniejszą. (Tak jest! z ław polskich). Byłoby to prawie komuś i popadać w banalnosc, gdyby nam rozdzielił się o wadach teraźniejszej austriackiej procedury cywilnej, a zaletach procedury ustnej i jawnej we wszystkich instancjach. Nie ulega wątpliwości, że najważniejsze zadanie prawa procesowego na tem polega, żeby w jak najkrótszym czasie, w jak najpewniejszy sposób i bez wielkich kosztów przeprowadzone być mogły materialne pretensje prawne. Zdaje mi się, że wszystkie stronnictwa Izby zgadzają się na to, iż w tym względzie ustnemu i jawnemu postępowaniu sądowemu ze swobodną oceną dowodów, należy się stanowczo pierwszeństwo przed teraźniejszym postępowaniem piśmiennem. Tej ogólnej prawdy dowiadyuje się każdy uczeń na pierwszych wykładach o procedurze sądowej i znajduje ją na pierwszych stronicach każdego podręcznika o procesie cywilnym. Gdy zaś potem ściślej pozna obowiązujący w Austrii prawny stan rzeczy, dowiadyuje się niestety, że co powszechnie uznane jest za dobre, to w Austrii pozostaje dotychczas *pium desiderium*.

Rousseau w swym *Contrat social* powiada: *Les lois sont utiles à ceux, qui possèdent et nuisent à ceux qui n'ont rien*. Jest to piosnka, którą później wszyscy pisarze i pisnacy socjalistyczni śpiewali z najrozmaitszego tonu. Co do materialnego prawa prywatnego, najzupełniej pomijam pytanie, czy obowiązujące przepisy należycie czy niedostatecznie uwzględniają nieposiadających; co się tyczy atoli prawa formalnego, procesu, nie ulega żadnej zgola wątpliwości, że powinno służyć tylko do przeprowadzenia owego prawa materialnego. Ale tak samo niewątpliwa jest rzeczą, że temu naczelnemu celowi dzisiejsze austriackie prawo nie służy. Wypływające zeń korzyści; niewątpliwie nie tym się dostają, po których stronie jest prawo materialne, ale i nie tym, którzy nic nie posiadają, lecz niesummiennym, którzy bez pretensyj prawnych ciągną korzyści ztąd, że Austriya ma wadliwą i pod każdym względem niebezpieczną procedurę piśmienną.

Zdaje mi się, że nie tylko w niemieckim, lecz i w innych językach jest przysłowie, które w polskim brzmi: „Lepsza słomiana zgoda, niż złoty proces“. Gdyby w przysłowiu tem zawarta była tylko zasada moralna, nie miałbym nic zgola przeciw niemu; mówiliby wtedy, że lepiej żyć zgodą, niż waśnią. Niestety jednak w Austrii przysłowie to wyraża zasadę wybitnie praktyczną, t. j., że słomiana zgoda nie dla tego lepsza, iż lepiej żyć w zgodzie niż w waśniach, lecz, iż lepszy to interes materialny ugodzić się, niż zapuszczać się w proces, który zawsze w wysokim stopniu jest niepewny, a w którym człowiek nierzetelny bardzo często korzyść odnieść może w skutek nieszcześliwej procedury anstryackiej.

Cóż to zarzuca my ogólnej reformie procesu cywilnego? Nasamprzód wielki koszt dla skarbu. Prawda, to nie ulega wątpliwości, że, gdyby Rząd i Izba zdecydowały się zupełnie zreformować procedurę cywilną, liczbą urzędników sądowych stałaby się o wiele większą, a skutkiem tego znacznieby podrosły wydatki w budżecie. Mimo to jestem zdania, że ten wzgląd nikogo zrażać nie powinien. Zwracam uwagę na fakt, że Rząd

kilkrotnie już całkowitą reformę procedury cywilnej zapowiadał. Stało się to n. p. w Mowie od Tronu z r. 1879, a w adresie większości i w projekcie adresu mniejszości prawie temi samymi słowy wypowiedziano wówczas, że Izba pragnie całkowitej reformy procesu cywilnego. Od owego zaś czasu wszakże budżet znacznie się polepszył; skoro tedy już wówczas, przy gorszym budżecie Rząd i Izba zajmowały się poważnie tą sprawą i oświadczały się za przystąpieniem do reformy całkowitej, mniemam, że w obecnej chwili powinnyby to stać się tem więcej.

Drugim zarzutem, któryby może ktoś uczynił, jest to, że materiał sędziowski może nie byłby po temu, żeby zprowadzić może tę całkiem nową procedurę sądową. O tem pomówię jeszcze w dalszym toku mowy; chwilowo nadmieniam, że austriacki materiał sędziowski, co się tyczy wykształcenia i pracowitości, nie zdaje mi się tak posłudnim w porównaniu z sędziami innych państw; a skoro w innych państwach zaprowadzono procedurę ustną i jawną z pomysłnym skutkiem, więc i w Austrii słusznie tego spodziewać się można.

Nakoniec możnaby zarzucić, że trudno wypracować w krótkim czasie projekt, któryby mógł zadowolić Izbę i zupełnie uczynić zadość potrzebom ludności. Rozumie się samo przez się, że to trudność nie mała; ale ze względu na to, że postępowanie jawne i ustne w innych państwach od dawna już jest zaprowadzone, i że z poczynionych tam doświadczeń skorzystać można, mniemam, że i tę przeciwność możnaby nie tak absolutnie trudno pokonać. W samym Ministerstwie sprawiedliwości, co prawda, stracono siłę, która pod względem kodyfikacyi byłaby bardzo cenna, t. j. JE. p. Ministra skarbu Steinbacha; ale nie zdaje mi się, iżby to było pod każdym względem ze szkoda dla całej reformy; albowiem na teraźniejszym stanowisku Ministra skarbu mógłby JE. pan dr. Steinbach w sposób bardzo wybitny poprzeć tę reformę, nie sprzeciwiając się kosztom, z jakimi przeprowadzenie jej będzie połączone. (Wesołość i brawo z ław polskich i z prawicy). Spodziewam się, że szczególnie tego życzenia, które niniejszem wypowiadam, nie położy w rządzie tych, których życić nie można, bo sprowadziłyby wielki niedobór w budżecie.

Przed rokiem zajmowaliśmy się tu w Izbie cząstkową reformą procedury cywilnej, t. j. projektem, którym miało być zaprowadzone takzwane postępowanie sumaryczne. Wówczas miałem zaszczyt imieniem Koła polskiego oświadczyć, że i na tę reformę cząstkową zgodzilibyśmy się chętnie, ale pod warunkiem, żeby pojmowano ją tylko jako pierwszy krok ku reformie ogólnej, całkowitej. Dzisiaj rzeczy mają się już inaczej. Jesteśmy w początkach okresu legislacyjnego, a więc możemy najzupełniej słusznie spodziewać się, że w tych sześciu latach będziemy mogli uporać się z reformą całkowitą; dlatego też dzisiaj nie jesteśmy zwolennikami cząstkowej reformy procedury cywilnej. Mówiono o niej w komisji budżetowej, gdzie od Rządu wypowiedziano, że może byłoby lepiej przeprowadzić całą reformę kawałkami, a to w ten sposób, iż napróżdo uregulowanoby ustne postępowanie przed jednym sędzią, potem normę jurysdykcyi, organizację sądów, potem dopiero postępowanie przed sądami kolegielnymi. Taki sposób reformowania mnie i całemu Kółu polskiemu nie wydaje się właśnie najstosowniejszym. (Tak jest! z ław polskich.) Zdaje mi się, że sama dyskusya nad takzwanem postępowaniem sumarycznem, nad ustnem postępowaniem przed jednym sędzią, musiałaby przybrać rozmiary takie same, jak rozprawy nad całą reformą; a podługie, byłaby to wielka trudność dostoć to wszystkie reformy cząstkowe do jednego tonu, i zapobiedz jakimbądź sprzecznościom między częścią jedną a drugą. Stanowczo wypadłoby raczej poczekać jeszcze czas niejakie, jeżeli potrzeba jeszcze pewnych prac przygotowawczych, byleby tylko nie czas zbyt długi, i przystąpić potem do całkowitej reformy procedury we wszystkich instancjach. Jest to mniemanie nietylko moje osobiste, lecz także wszystkich członków komisji prawniczej, w której tę także sprawę omówiono. Wszyscy członkowie, bez względu na to, do którego stronnictwa należą, zupełnie jednomyślnie oświadczyli, że tak sobie postąpić, a pomysłu reformy cząstkowej zaniechać trzeba. Takie też jest mniemanie Koła polskiego. Aby zaś reformę całkowitą poniekać poprzeć, mam zaszczyt imieniem Koła polskiego wnieść rezolucję następującą:

„Wzywa się c. k. Rząd, aby jak najrychlej wniósł do Izby poselskiej do konstytucyjnego załatwienia projekt ustawy, którymby w całej dziedzinie procesu cywilnego zaprowadzono postępowanie jawne i ustne“.

Przechodzę teraz do innej sprawy, o której krótko tylko pomówię t. j. do sprawy drugiej wielkiej reformy, która jest w planie: do reformy kodeksu karnego. W roku ubiegłym, w dyskusji nad etatem Ministerstwa sprawiedliwości, w przydłuższej mowie wyłu-

czyłem stanowisko, jakie w sprawie tej zajmuje Koło polskie. W ogólności uważamy reformę procedury cywilnej za o wiele ważniejszą z praktycznego punktu widzenia, niż reformę kodeksu karnego. Mimo to jesteśmy gorącymi zwolennikami całkowitej tegoż kodeksu reformy. O poszczególnych postanowieniach wcale tu mówić nie można. Łatwo być może, że to lub owo postanowienie w projekcie rządowym i w uchwałach komisji nieustającej sesyi ubiegłej wymagało zmiany; w rzeczy głównej jednak zupełnie zgadzamy się na tę planowaną reformę.

W mowie zesłoroocznej usiłowałem przynajmniej najważniejsze zarzuty, które przeciw kodeksowi karnemu (projektowanemu) wytworzono, osłabić i zbić; dzisiaj nie myślę wracać do tego. Ale przynajmniej dotknę dwu kwestyj.

Przedewszystkiem bowiem pojawia się zarzut, który dzisiaj także pan poseł Bärnreither powtórzył, że projekt nowego kodeksu karnego za mało wiąże się z teraźniejszym prawem austriackim, i że niejedno przecież z prawa dotychczasowego możnaby przejąć do nowego projektu. Otóż chodzi tu o pytanie, jak to zrozumieć. Gdyby to rozumiano tak, że powinno się poniechać reformy całkowitej i poprzestać może na noweli do teraźniejszego kodeksu karnego, wtedy musiałbym oświadczyć się przeciw takiej intencji. Mojem zdaniem niepodobniestwem jest przeprowadzić nieodzowną reformę sposobem tylko noweli do teraźniejszego kodeksu karnego. Przejdźcież wszystkie postanowienia od początku do końca, a przekonacie się, że również co do całego systemu, jak co do poszczególnych postanowień kodeks teraźniejszy jest tak szczerbaty i wadliwy, iż reforma całkowita jest nieodzowna.

Weźmy część ogólną. Już ze względu na system kar potrzeba pewnie gruntownej zmiany prawa teraźniejszego. A dalej przewinięcia polityczne. Zdaje mi się, że w tym względzie powinniśmy być jednej myśli: że część, obejmująca przewinięcia polityczne, powinna uleść zupełnemu przeobrażeniu. Poczem idzie trzynastcie przykładów gwałtu publicznego, które całkiem bez planu są z sobą szeregowane. Są to także postanowienia, które wszystkie bez wyjątku wymagają reformy. A dalej jeszcze zachodzą wielkie luki co do przewinięć przeciw prawu własności. Tu godzi się z przyciskiem wypowiedzieć, że właśnie co do najważniejszych przewinięć, t. j. kradzieży i oszukaństwa, definicye austriackiego kodeksu karnego są fałszywe, i że w innych, nowożytnych definicyach porzeczono zaopatrywanie prawa austriackiego. Odnosi się to też do przewinięć przeciw życiu i zdrowiu, morderstwa i zabójstwa. Co do tych austriacki kodeks karny zawiera również definicye, które powszechnie uznano za fałszywe, a które bezwarunkowo wymagają reformy. Dla tego mniemam, że przeszedłszy cały kodeks, stanie się ostatecznie na tym punkcie, iż reforma częściowa, nowelistyczna, bynajmniej nie wystarcza.

Wcale inne jest pytanie, czy co do terminologii, nie możnaby tego, czy owego postanowienia lub wyrazu przyjęć z kodeksu teraźniejszego do nowego. To stanowisko uważam za słuszne, a nawet wypowiedzieć muszę, że właśnie w nieustającej komisji karno-prawnej, wbrew projektowi rządowemu uchwalono niejedną zmianę, w której co do terminologii komisya starała się przywrócić to, co zawiera teraźniejszy kodeks karny. Ta dążność jest zupełnie słuszna; natomiast, na podstawie ogólnikowego zarzutu, że projekt nowego kodeksu zrywa z dotychczasowymi tradycjami, trudno będzie zwalczać słuszność całkowitej reformy. Byłoby to nie co innego, tylko uporeczywie podtrzymywać coś niedorzecznego dlatego jedynie, że niedorzeczność jest specyficznie austriacka. (Brawo z ław polskich i z prawicy).

A dalej zarzucają projektowi nowego kodeksu karnego, że nie uwzględnią należyście nowożytnego rozwoju umiejętności kryminalistycznej. Ten zarzut ogólnikowy, niejedenkrotnie powtarzany, w ogólności nie jest słuszny. Nowe problemy odnoszą się w ogólności w pierwszym rzędzie do egzekucyi kary. Co się tyczy egzekucyi kary, nie ulega żadnej zgola wątpliwości, a ja ostatnim jestem, któryby przeczył, że niektóre zmiany bezwarunkowo są konieczne, ale to zmiany, które pociągnęłyby za sobą znaczne koszty. Dla tych reform nowy kodeks karny byłby w przyszłości właśnie należytyą podstawą. Mniemam, że szczególnie co do ważnej kwestyi obchodzenia się ze zbrodnierzami młodocianymi, prędzej dojdziemy do stosownej egzekucyi kary, gdy przyjmiemy projekt nowego, niż gdy zachowamy stary kodeks karny. Projekt nowego kodeksu karnego podaje nam przynajmniej w ogólności te punkta, wedle których postępować będzie trzeba, gdy tymczasem teraźniejszy kodeks karny nie zawiera nawet tych postanowień ogólnych.

(Dokończenie nastąpi).

kuł Bohdana Mardysiewicza p. t.: „Szkola garncarska w Kołomyi“ z ilustracyami W. Krycińskiego. Oprócz tych ilustracji, bardzo starannie wykonanych, znajdujemy w zeszytach reprodukcję obrazu Marii Gażyczewej p. t.: „Chrystus i Magdalena“, oraz obrazek Rybkiwskiego: „Pod dzwonnica“.

Artyści nagrodzeni na wystawie berlińskiej. Według *Reichsanzeigera* cesarz Wilhelm rozkazem, podpisanym 8go b. m. w Windsor-Castle, przyznał za dzieła sztuki na międzynarodowej wystawie berlińskiej 19 wielkich medali złotych i 73 małych medali złotych. Z Polaków medal wielki otrzymał tylko p. Józef Brandt; medal mniejszy pp.: Kazimierz Pochwalski, Zygmunt Ajdukiewicz, Anna Bilińska, Z. Jasiński, Jacek Malczewski, Teodor Rygier, Pius Weloński, a także zamieszkały przez dłuższy czas w Warszawie portrecista Horowitz i architekt Wiktor Schretter.

„Un roman de Stenkiewicz“. Pod tym tytułem pomieszcza paryska *La nouvelle Revue* obszerną recenzję ostatniej powieści Stenkiewicza „Bez dogmatu“. Recenzja ta wyszła z pod pióra znanego w literaturze francuskiej pisarza, p. A. Wodzińskiego.

Malarz, Jan Ximenes, którego olbrzymi obraz „Ostatnie chwile Wiktora Emanuela“ zwrócił powszechną uwagę, popadł w obłąkanie. Ximenes spodziewał się, że król Humbert kupi jego obraz, a skutkiem nieziszczenia tej nadziei dostał już przed laty kilku melancholii. W środę ubiegłą zaś wywołał burzliwą scenę przed Kwirynalem, tak, że go na razie aresztowano, a następnie dopiero po rozpoznaniu stanu jego odesłano do domu waryatów.

Zasady etyki. Czwarty tom „Zasad etyki“ Herberta Spencera ukazał się na półkach księgarskich w Londynie. Treścią tomu tego — filozofia prawa. Jako zasadę podstawową, stawia Spencer tezę, że każdy może zrobić co mu się podoba, byle tylko nie wkraçał w sferę swobody bliźniego. Jest to więc powtórzenie pojęcia Kanta o prawie.

— **Prawnik,** organ polskich Towarzystw prawniczych, wychodzący rok XXII we Lwowie pod redakcją adwokata dr. Czemerzńskiego, zawiera w nr. 29 z 18 b. m.: Sady polubowne handlowe w Austrii (dok.) — Sądownictwo. („Język urzędowy“ w Galicji: — System. przegl. jud. n. Tr. s. w posz. mater. pr. [XIV. Egz. sekw. c. d.]. — Praktyka sądowa. [Ks. Orz. n. Tr. s. nr. 123 dok. — Orzec. cyw. sądowej]. — Admin. Praktyka admin. (Zasady orzec. władz centr. Z Tryb. adm. Sprawy przem.). — Wiadomości drobne. (Tygodnik ekonom. [Treść nr. 28]. — Wiadom. sądowe z zakordonu. Studenci prawa w państwach europ.). Wiadomości urzędowe. (Opróż. posady. — Z Izb adw. Z Izb not.). — Obwieszczenie urzędowe. — Od Red. i Admin. — Ogłoszenia prywatne.

Odcinek: Spór o Morskie Oko.

Prenumerata wynosi we Lwowie rocznie 6 zł., po za Lwowem 6 zł. 60 ct. — „Prawnik“ wychodzi co sobota.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Targ zbożowy. *)

Dnia 23 lipca 1891.

Lwów, pszenica 9-40 do 10-30, żyto 7-25 do 8—, jęczmień 7— do 7-30, owies 7-50 do 7-85, rzepak 12— do 13-50, groch — do —, wyka — do —, lnianka — do —, konieczyna czerwona 42— do 52—, biała — do —, szwedzka — do —.

Tarnopol, pszenica 9— do 10—, żyto 7— do 7-75, jęczmień 6— do 6-75, owies 7— do 7-50, groch 6— do 10—, wyka — do —, rzepak 12— do 13—, lnianka — do —, konieczyna czerwona 41— do 48—, biała — do —, szwedzka — do —.

Podwoleczyska, pszenica 9— do 10-15, żyto 6-75 do 7-80, jęczmień 5-75 do 6-50, owies 6-90 do 7-15, groch 6— do 10-50, wyka — do —, rzepak 12— do 13—, lnianka — do —, konieczyna czerwona 41— do 47—, biała — do —, szwedzka — do —.

Jarosław, pszenica 9-50 do 10-50, żyto 7-50 do 8-25, jęczmień 6-25 do 7-25, owies 7-50 do 8—, groch 6-30 do 9-75, wyka — do —, rzepak 12-25 do 13-60, lnianka — do —, konieczyna czerwona 42— do 52—, biała — do —, szwedzka — do —.

Wszystko za 100 kilo netto bez worka.

*) Przedruk wzbroniony.

Chmiel — do — zł. za 56 kilo, loco Lwów, nominalnie.

Okowita gotowa za 10.000 litr. pr, loco Lwów 17— do 17-50 zł.

Uspობienie spokojne.

Sprawozdanie tygodniowe Izby handlowej i przemysłowej o cenach zboża i produktów we Lwowie od 11 do 18 lipca 1891 r. bez opłaty akcyzowej. Pszenica 9-70 do 10-25, żyto 7-10 do 7-35, jęczmień browarny 6-25 do 6-50, pastewny 5-50 do 5-75, owies 7-15 do 7-40, hreczka 8-35 do 8-75, kukurudza zeszłoroczna 6— do 6-25, nowa 5-50 do 5-75 groch do gotowania 7— do 7-25, pastewny 5— do 6-25, fasola 5-50 do 5-75, bobik 5-50 do 6-30, wyka 5— do 5-25, konieczyna 40— do 45—, konieczyna szwedzka — do —, anyż rosyjski 22— do 23—, anyż płaski 22— do 24—, kminek 17— do 19—, rzepak zimowy 13— do 13-50, rzepak letni 13— do 14—, nowy 12— do 13-50, lnianka 9-50 do 10—, nasienie lniane 11— do 11-50, chmiel 107— do 116—, nafta zwykła 14-25 do 15-25, salona 16-50 do 17-50, wszystko za 100 kilogr., spirytus 10.000 litr-procentowy, kontyngentowany, z podatkiem konsumcyjnym 52 35 do 52 65.

Z Izby handlowej i przemysłowej.

Dnia 30 lipca 1891 r. o godzinie 11 rano odbędzie się w c. i k. wojskowym magazynie prowiantowym w Stanisławowie licytacja na dostawę owsa, siana i słomy do podściółki, na czas od 1 października 1891 do końca września 1892, a to: dla stacji wojskowej w Stanisławowie: siana 5554 cetn. metr., słomy 920 cetn. metr.; dla stacji w Tłumaczu: siana 6062 cetn. metr. słomy 3147 cetn. metr.; dla stacji w Monasterzyskach: siana 4151 cetn. metr., słomy 2155 cetn. metr.; dla stacji w Czortkowie: owsa 86 cetn. metr., siana 121 cetn. metr., słomy 170 cetn. metr.

Oferty pisemne dla każdej stacji osobno wnieść należy w powyższym terminie do c. i k. wojskowego Magazynu prowiantowego w Stanisławowie.

Z Izby handlowej i przemysłowej.

Dnia 4 sierpnia 1891 o godz. 11 rano, odbędzie się w c. i k. wojskowym magazynie prowiantowym licytacja na dostawę siana i słomy dla stacji wojskowych w Żółkwi, Mostach wielkich, Krechowie, Brzeżanach, Rohatynie, Złoczowie, Brodach, na czas od 1 października 1891 do końca września 1892, a to: w ilości łącznej dla wszystkich stacji: siana 25.616 centn. metr., słomy 16.750 centn. metr. — Oferty pisemne, a to dla każdej stacji osobno, wnieść należy w powyższym terminie do c. i k. wojskowego Magazynu prowiantowego we Lwowie.

Zarząd wojskowy zakupić ma zwyczajem kupieckim 1000 cetnarów metrycznych siana dla wojskowego magazynu prowiantowego w Rzeszowie. Oferty pisemne wnieść należy najdalej 25 sierpnia 1891 o godzinie 10 rano do c. i k. Intendencji 10 korpusu w Przemysłu.

Z Izby handlowej i przemysłowej.

Prezydent Sekretarz
K. Kisielka m. p. M. Bodynski m. p.
radca ces.

*** Wyrób wódki w Galicji.** W miesiącu maju roku 1891 w 331 gorzelniach wywarzono ogółem 2,695.359 do wyrobu oznajmionych stopni alkoholu. Największa ilość gorzelni była w ruchu w powiecie brodzkim 84 (657.578), tarnopolskim 76 (677.258 stopni alkoholu), kołomyjskim 43 (485.719), przemyskim 26 (176.885), stanisławowskim 24 (252.160), lwowskim 15 (169.500), rzeszowskim 15 (57.458), krakowskim 14 (57.037), tarnowskim 14 (53.104), sanockim 11 (55.530), samborskim 5 (45.700), nowosądeckim 4 (7.430).

*** Wyrób piwa w Galicji.** W miesiącu maju r. 1891 ogółem było w ruhu 147 browarów, w których wywarzono 82.043 hektolitry piwa. Najwięcej browarów, bo 19, było w ruchu w powiecie brodzkim (6.356 hekt.), następnie w powiecie rzeszowskim 19, gdzie wywarzono 5.925 hekt., w powiecie tarnopolskim 17 (6.001 hekt.), w przemyskim 13 (6.895 hekt.), w krakowskim 11 (5.030 hekt.), w stanisławowskim 11 (5.181 hekt.), w sanockim 10 (3.991 hekt.), w nowosądeckim 9 (4.358 hekt.), w lwowskim 8 (3.726 hekt.), w tarnowskim 8 (11.890 hekt.), w samborskim 7 (3.226 hekt.), w kołomyjskim 6 (2.500 hekt.), w mieście Lwowie 5 (12.880 hekt.), w mieście Krakowie 4 (4.184 hektolitry).

*** Produkcja i sprzedaż soli.** W miesiącu maju roku 1891 wynosiła produkcja soli w Galicji 106.059 centn. metr. sprzedaż zaś z zapasów 104.255 centn. metr. W tym samym miesiącu roku 1890 wynosiła produkcja 108.883 centn. metr., sprzedaż zaś z zapasów 97.197 centn. metr. Z porównania wypływa, iż w miesiącu maju roku 1891 wyprodukowano o 2.824 centn. metr. mniej,

sprzedano zaś o 7.058 centn. metr. więcej, niż w tym samym miesiącu roku 1890.

Zjazd przedstawicieli kolei żelaznych. Niebawem, jak donoszą dzienniki petersburskie, odbył się ma w Petersburgu zjazd przedstawicieli kolei, skierowanych ku granicy austriackiej, w którym przyjmą także udział reprezentanci kolei austriackich. Zjazd ma na celu porozumienie się w kwestyi międzynarodowej komunikacji towarowej, w obec zmienionych warunków, skutkiem wydania nowej taryfy celnej.

Rewizja taryfy osobowej w Rosyji. Zarząd czasowy skarbowi kolejami żelaznymi w Rosyji, zajęty jest obecnie rewizją taryfy osobowej. Projekt znajduje się w rękach członka zarządu, Miasojedowa, zwolennika systemu strefowego.

OSTATNIA POCZTA

C. i k. poseł w Bukareszcie. Agener hrabia Gołuchowski, przybył onegdaj z małżonką z Rumunii do Wiednia.

W miejsce br. Albero, który przeszedł w stan spoczynku, został Ernest Becher, radca Ministerstwa handlu, zamianowany prezydentem władzy morskiej w Tryescie. P. Becher, od wielu lat przydzielony do służby przy tej władzy, miał sposobność poznać wszelkie jej agendy i stosunki miasta portowego. Z drugiej strony, jako referent Ministerstwa handlu, brał prezydent Becher udział we wszelkich prawodawczych i administracyjnych pracach, głównie co do zniesienia wolnego portu i przemiany Lloyda w Towarzystwo austriackie. Prezydent Becher obejmuje urząd swój w chwili, kiedy dokonane zostało właśnie włączenie Tryestu do obszaru cłowego.

Ostatnimi czasy rozeszły się z Berlina znowu pogłoski, że regulacja Żelaznej Bramy napotyka na wielkie trudności i pociągnięta za sobą wielkie straty Towarzystwa dyskontowego, które się tą regulacją zajmuje. W obec tych pogłosek zamieszcza *Presse* następujący telegram z Orsovy, pod datą 21 lipca:

„Węgierski minister handlu Barosz, wyjechał dziś na lustrację robót regulacyjnych przy Żelaznej Bramie. U wstępu na terytorium serbskie powitali go z ramienia rządu serbskiego: szef sekcycjny Gwoździc, kapitan obwodu i konsul serbski w Orsovie, Klodvacz. Roboty postępują szybko. Ze służy przyszłego kanału spławnego, która ma mieć 2000 metrów, już 1007 metrów jest wyrobionych. Wiertniki parowe są w pełnym ruchu, a niemniej inne olbrzymie maszyny specjalne. Działalność kapitana Petersena z Hamburga wzbudza ogólny podziw. Jutro uda się minister do górnych wodospadów.“

Potwierdza się wiadomość, że cesarz Wilhelm ma wziąć w przyszłym miesiącu udział w wielkich manewrach kawalerji w okolicy Bydgoszczy. Podczas tych manewrów, którym przypisują wielkie znaczenie strategiczne, poczynione będą różne doświadczenia co do zmiany taktyki i umundurowania kawalerji.

Ministrowie skarbu i handlu, dr. Miguel i Berlepsch powrócili już do Berlina z dłuższej inspekcyjnej podróży do wschodnich prowincji monarchii, mianowicie Prus Zachodnich i Wschodnich. Celem rzeczonej podróży miało być, jak donoszą dzienniki, zbadanie położenia ekonomicznego owych prowincji, które w bardzo smutnym znajdują się stanie. Ministrowie zwiedzili miasta ważniejsze: Elbląg, Gdańsk, Królewiec aż do Kłajpedy i Tyłży, jako też i Bydgoszcz, wstępując jeszcze do kilku mniejszych miasteczek i za pośrednictwem prezesów, burmistrzów, radców ziemiankich, niektórych wybitniejszych fabrykantów i innych osobistości zasięgaliby potrzebnych informacji i przyjmowali do wiadomości życzenia tu i owdzie wypowiedziane.

Do wiedeńskiego *Fremdenblattu* telegrafują z Berlina, iż wiadomość o projektowanej podróży carowej i carewiczki do Paryża, wywołała złe wrażenie na giełdzie berlińskiej.

Wedle tego samego źródła, zapowiedziane z kilku stron nowe żądania kredytowe są przeznaczone głównie na koleje strategiczne.

Jak donosi korespondent petersburski *Köln. Zig.*, projektowane są na cześć eskadry francuskiej następujące uroczystości: bankiet reprezentacji gminnej Kronstadtu; bankiet tamtejszej oficerskiej szkoły marynarskiej; wielki bankiet miasta Petersburga; obiad u

generał-admirała w. ks. Aleksego, obiad u carstwa w Peterhofie, z którym prawdopodobnie połączony będzie bal; iluminacja parku zamkowego i ognie sztuczne, wreszcie bankiet francuskiej kolonii w Petersburgu. Oficerowie eskadry zwiędzą także prawdopodobnie Moskwę, gdzie generał-gubernator w. książę Sergiusz da ucztę na cześć zagranicznych gości. Zamierzoną jest również wycieczka do słynnych wodospadów Imatra. Dwa lub trzy mniejsze okręty eskadry zarzuca kotwicę u Nowie, niedaleko mostu Mikołajskiego, wielkie pancerniki zaś w znacznej odległości od Kronstadtu.

Do wydziału kodyfikacyjnego w Petersburgu, wniesiona została sprawa uzyskania i utraty poddaństwa. Pragnący przyjąć poddaństwo, obowiązany jest pojmować obowiązki poddanego i znać język państwowy.

Rosyjskie ministerstwo spraw wewnętrznych, za pomocą okólnika wysłało organom podwładnym, że na mocy orzeczenia senatu z r. 1887 ci izraelici, którzy mają prawo do nieograniczonego wybierania miejsca zamieszkania, mogą również wszędzie zajmować się handlem i przemysłem.

Na ostatnim posiedzeniu synodu prawosławego, które się odbyło w Moskwie, postanowiono przeciw sztundystom użyć środków najsurowszych. Synod zaleca dyrektorom fabryk organizację towarzystw religijnych między robotnikami, wśród których szerzy się sztundyzm.

Z Aten donoszą do *Polit. Corr.*: W kołach politycznych zwracają wielką uwagę na ruchy angielskiej floty. Znaczna jej część już od kilku tygodni przebywa na wodach kreteńskich, a obecnie złączy się z nią i owa eskadra, która niedawno odwiedziła adriatyckie porty. Admirał Hopkins otrzymał od rządu greckiego pozwolenie na przedsięwzięcie z eskadrami w zatoce Nauplia ćwiczeń torpedowych.

Nowa umowa rządu francuskiego z bankiem Francji trwać ma do roku 1920. Bank Francji uprzywilejowany płacić ma państwu co roku 1.700.000 franków aż do roku 1897, a po 2 i pół miliona, aż do terminu wygaśnięcia przywileju. Bank Francji zobowiązał się nadto założyć trwałą fundusz w sumie 40 milionów na „obronę narodową“. W każdej stolicy departamentu założona ma być filia.

Według doniesień z Paryża, nieprzychylni rządowi deputowani, usposobieni zostali przyjaźniej w ostatniej chwili przed feryami, a to w skutek coraz groźniejszych prądów pomiędzy warstwami robotniczymi. Obawiano się, ażeby w takiej chwili przesilenie ministeryalne nie ośmieliło agitatorów do zuchwalszych nadużyć.

W politycznych kołach angielskich mówią, że dotychczasowy przewodca parlamentu rządu, p. Smith, ustąpi tego stanowiska więcej energicznemu p. Balfour, a w takim razie ministrem dla Irlandji zostanie sir John Gorst, obecny podsekretarz stanu dla spraw indyjskich.

Opinione rzymskie, pisząc o wizycie następcy tronu włoskiego w Londynie, mówi, że książę Neapolu oddaje przez swą podróż do Anglii nową przysługę ojczyźnie; ponieważ objawy sympatji, których niezawodnie dozna, wywrą wpływ pożądaną na angielsko-włoskie stosunki.

Jak donosi *Perseveranza*, na poniedziałkowym posiedzeniu rady włoskich ministrów uchwalono szczegółowe wskazówki, przeznaczone dla pełnomocników rządu, którzy wyjeżdżają do Berna, w celu prowadzenia rokowań w sprawie traktatu handlowego. Postanowiono podobno nie kępować się wcale względami na Francję, ponieważ rząd nabrał przekonania, że ewentualność handlowo-politycznej ugody włosko-francuskiej uważać należy obecnie za zupełnie wykluczoną.

Na radzie ministrów, w której proponowano dalsze oszczędności, oświadczyli się ministrowie wojny i marynarki przeciw nowym oszczędnościom w ich oddziałach. Wskutek tych protestów i nieporozumienia kanclerza skarbu z ministrem robót publicznych, odrzucono ułożenie planu równowagi w budżecie.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 23 lipca. (Tel. pryw.) „Dziennik rozporządzeń“ Ministerstwa handlu dla spraw kolejowych donosi o udzieleniu pozwolenia burmistrzowi w Krośnie, dr. Augustowi Lewakowskiemu na przedsięwzięcie technicznych

przedwstępnych robót, celem wybudowania kolei lokalnej z Dukli przez Krośno do Przybówki.

Ischl, 23 lipca. Pewien włościanin z Galicyi, nazwiskiem Machłowski chciał wręczyć przedwczoraj, powracającemu z polowania Najj. Panu prośbę o wymianę w kasie bankowej 16 starych i wyszłych z kursu banknotów 50-reńskowych. Inspektor policyi Gansinger usiłował powstrzymać przeciwickającego się do powozu petenta; ten jednak stawiał opór, co tak wzburzyło inspektora, że tknięty paralizem, padł trupem na miejscu.

Pardubice, 23 lipca. Elba ciągle wzbiera. Niziny zalane. Ponieważ nastąpiła pogoda i upały, więc spodziewają się rychłego ustąpienia wody.

Peszt, 23 lipca. Prezes gabinetu hr. Szapary, odpowiadając wczoraj w Izbie dep. na interpelację w sprawie prochu bezdymnego, oświadczył, iż zupełnie bezzasadnym jest twierdzenie, jakoby działa dzisiejszej konstrukcyi nie nadawały się do tego prochu; w ogóle są potrzebne nie nieznaczające zmiany, które nie spowodują znaczniejszych wydatków. Również bezzasadnym jest twierdzenie, iż proch bezdymny nie da się przechowywać. Izba przyjęła powyższą odpowiedź do wiadomości. Odpowiadając dalej na interpelację dep. Ugrona co do trójprzymierza, zaznaczył hr. Szapary, iż powszechnie wiadomo, że do zawartego w r. 1879 a ogłoszonego d. 3 lutego 1888 przymierza odpornego między Austro-Węgrami a Niemcami, przyłączyły się później także Włochy. Prezes gabinetu stwierdził następnie fakt, że Włochy zgodziły się na przedłużenie na lat kilka tego przymierza.

Mowca wyraził przekonanie, że wiadomość, iż zapewnione jest dalsze istnienie czysto obronnego i opierającego się na pokojowej podstawie aliansu, może tylko obudzić ogólne uspokojenie. Co się tyczy umieszczenia traktatu w księdze ustaw, to interesowane rządy nie zamierzają wnieść w tej mierze jakiegobądź przedłożenia, dla tego też i rząd węgierski nie może mieć podobnego przedłożenia. Odpowiedź tę przyjęto ogromną większością do wiadomości.

Peszt, 23 lipca. (Tel. pryw.) Przed niejakim czasem sąd tutejszy skazał niejakiego Iwana Baderowskiego na kilkumiesięczne więzienie a następnie wydanie władzom rossyjskim. Sąd wyższy zniósł orzeczenie co do wydania delikwenta, albowiem wykazał on, że jako nihilista został skazany w Rosyi na karę śmierci, której uniknął tylko przez ucieczkę.

Opawa, 23 lipca. Skutkiem ulewnych deszczów rzeki Opawa, Morawa i inne wystąpiły ze swych łożysk i zalały znaczne przestrzenie pól uprawnych. Niższe części miasta Opawy i sąsiedniej Katarynki (Kathrein) również zalane. Komunikacja możliwą jest tylko za pomocą łodzi i zbudowanych na prędce mostów.

Wrocław, 23 lipca. W wielu okolicach Szląska, zaszły skutkiem ulewnych deszczów powodzie. Cała dolina Kładzka wygląda jakby jezioro. Rzeka Nisa wzbiera ciągle. Kilka wsi zupełnie zalanych. Mieszkańcy zaledwie uratowali życie. Znaczne przestrzenie pól uprawnych zupełnie zniszczone.

Berlin, 23 lipca. (Tel. pryw.) Bibliotece królewskiej ofiarowano do nabycia za cenę 150.000 marek 1748 własnoręcznych listów i różnych pism Goethego. Układy są na ukończeniu.

Berlin, 23 lipca. W obec doniesienia o konferencji między przedstawicielami wielkich firm zbożowych a członkami rządu, zapewnia *National Zeitung*, iż w kołach dobrze poinformowanych nie o tem nie wiedzą.

Kopenhaga, 23 lipca. (Tel. pr.) Wedle dotychczasowych dyspozycji, następcą tronu duńskiego Fryderyk i jego

brat książę Waldemar mają reprezentować króla duńskiego i jego małżonkę, na srebrnym weselu carstwa w Petersburgu.

Bukareszt, 23 lipca. (Tel. pryw.) Dzienniki dzisiejsze donoszą, że książę Ferdynand, następca tronu rumuńskiego zrezygnował zupełnie z zamiaru zawarcia małżeństwa z panną Heleną Vacarescu.

Sofia, 23 lipca. Oficjalnie zaprzeczają doniesieniom o aresztowaniu niejakiego Stefanowa i dwóch jego współpracowników, niemniej o torturowaniu Katarogorza, uwięzionego w sprawie zamordowania ministra Bełczowa. Wiadomości te pochodzą ze znanego źródła, które usiłuje oczernić przy każdej sposobności rząd bułgarski.

Również bezzasadne są pogłoski o złym stanie zdrowia Stambułowa.

Mostar, 23 lipca. W pasie granicznym Hercegowiny panuje obecnie zupełny spokój, faktem jest jednak, że d. 5 b. m. wtargnęła pod Zlęnią w powiecie bileckim horda Czarnogórców, którą jednak bezzwłocznie wyparł patrol żandarmeryi. W czasie utarczki jeden z Czarnogórców został ciężko raniony.

Cetynia, 23 lipca. Oficjalnie potwierdzają, że na granicy czarnogórsko-hercegowińskiej panuje zupełny spokój, w obec czego bezzasadne są zupełnie doniesienia dzienników o napadzie Czarnogórców na terytorium hercegowińskie.

Petersburg, 23 lipca. (Tel. pryw.) W pobliżu stolicy wybuchła między rogacizną zaraza syberyjska. Zarządzono energiczne środki ostrożności.

Odessa, 23 lipca. (Tel. pryw.) Kolonia serbska w Odessie, podejmuje łącznie z słowiańskim Towarzystwem dobroczynności wielkie przygotowania na przyjęcie króla serbskiego. Można spodziewać się panslawistycznych manifestacji.

Rzym, 23 lipca. (Tel. pryw.) *Tribuna* donosi, że we Francyi udało się przywrócić porozumienie między Watykanem a Rosyją, i dlatego p. Izwolski wróci wkrótce do Rzymu.

Królewicz włoski przybrał w podróży do Anglii, nazwisko hrabiego Pollenzo.

Paryż, 23 lipca. Rada municypalna, pragnąc dać dowód swych gorących sympatyj dla Rosyi, zezwoliła na odstąpienie hali maszyn i galeryj wystawy z r. 1889 na ekspozycję rossyjską, a to w terminie od 1 stycznia do 31 grudnia 1893 roku.

Londyn, 23 lipca. Wczoraj przybył tu królewicz włoski. Na dworcu kolejowym powitał go książę Walii.

Londyn, 23 lipca. Według doniesienia z Yokohamy, w południowych Chinach wybuchły rozruchy. Uzbrojone bandy krążą wzdłuż i wszerz. Przewódce rozruchów powiodło się aresztować.

Chrystyania, 23 lipca. (Tel. pryw.) Królowi Oskarowi, który przybył na obchód 250 rocznicy założenia miasta, zgotowano tu serdeczne przyjęcie. Król wygłosił mowę, w której zaznaczył samodzielność Norwegii i połączone z tą samodzielnością obowiązki, szczególnie zaś konieczność nowego obwarowania wybrzeży.

Konstantynopol, 23go lipca. Skutkiem gwałtu, jakiego miało się dopuścić na pewnej Czarnogórze czterech mużmańskich Albańczyków ze szczerpu Malissorów, w Karatoprak (w Czarnogórze), zawiadomił rząd czarnogórski W. Portę, że jeżeli winni nie będą przykładnie ukarani, zostanie Malissorom zabroniony wstęp do Karatopraku, gdzie ci posiadają grunta. W. Porta poleciła gubernatorowi w Skutari przeprowadzenie śledztwa i ukaranie winnych.

Konstantynopol, 23go lipca. Wskutek doniesień z Mekki, że liczba wypadków śmierci na cholere ciągle się zwiększa, tudzież wskutek pojawienia się cholery w Dzedda, zarządził sułtan nadzwyczajne zebranie się rady sanitarnej, w celu wydania zarządzeń profilaktycznych.

Skodar, 23 lipca. Żołnierz turecki, który strzelał na okręt czarnogórski w Skodrze, był pijany. Aresztowano go i oddano pod sąd wojenny.

Kair, 23 lipca. Pałac „Abdine“, rezydencya wicekróla stoi w płomieniach. Przyczyna pożaru niewiadoma.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 22go lipca 1891 r., godz. 1 minut 35. Alp Towarz. górnicze 88.25, Węgierskie akcje kredytowe 341.—, Akcje anglo-austryackie 156.80, Akcje banku Union 235.75. Akcje kolei Karola Ludwika 211.50, Akcje kolei północnej 273.50, Akcje kolei południowej 102.87, Losy tureckie 39.55. Akcje kolei państwowej 287.25, Akcje kolei Alford. —.—, Akcje kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 242.25, Akcje kolei węg. północno-wschodniej 197.50, Wiedeńskie losy komunalne 151.75, Akcje tytoniowe 163.—, Galicyjskie obligacje indemnizacyjne 105.—, Losy regulacji Cisy —.—, Akcje kolei Rudolfa —.—, Akcje kolei Albrechta —.—, Akcje kolei Elbetal 211.—, Akcje banku dla krajów koronnych 210.20, 4-prc. węgierska renta złota 105.05, Akcje banku związkowego 112.—, Akcje banku obrotowego —.—, Rubel papierowy 1.26.50, Węgierskie losy —.—, Marka niemiecka —.—, Kolej Karola Ludwika —.—, węgierska renta papierowa 102.10. Usposobienie słabe.

Wiedeń, 23go lipca 1891. godzina 10 minut 35. Akcje kredytowe 295.—, Anglo-austryackie 156.75, Unionbank 235.75, Kolej Karola Ludwika —.—, Południowa 101.62, Renta papierowa —.—, 5-prc. galic. hipoteczno-obligacje Banku dla krajów koronnych 210.30, listy zastawne —.—, galic. obligacje indemnizacyjne —.—, do —.—, 4 1/2 prc. listy zastawne banku krajowego 99.—, 4 1/2 prc. pożyczka krajowa z roku 1888 —.—, Napoleondor —.—, Rubel papierowy —.—, 4-prc. węgierska renta złota 105.15, za 100 marek 57.80 Usposobienie spokojne.

Telegramy zbożowe z dnia 22go lipca 1891 r. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogramów —.— do —.— zł., żyto —.— do —.— zł., jęczmień —.— do —.— zł., kukurudza —.— do —.— zł., owies —.— do —.— zł., okowita per 10.000 litr procent 18.50 do 18.75 zł. **Szczecin:** Pszenica —.— do —.— zł. rzepak —.— do —.— zł., spirytus —.— do —.— zł., kukurudza —.— do —.— zł. **Kolonia** —.— do —.— zł., rzepak —.— do —.— zł. za 100 kilogramów jesień. **Budapeszt:** Pszenica na wiosnę 9.43 do 9.45 zł. **Berlin:** Pszenica (na paźdz.-listop.) 247.— do —.— zł., żyto —.— do —.— zł., spirytus 50.30 zł., rzepakowy olej —.— do —.— zł. **Paryż:** mąka na miesiąc bieżący fr 59.50 olej rzepakowy —.— do —.— fr., spirytus —.— do —.— fr.

Odpowiedzialny Redaktor Adam Kreczowiecki

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi półrocznie (od 1 lipca do końca grudnia) w miejscu 6 zł., **poczta 8 zł.**; ćwierćrocznie (od 1 lipca do końca września) w miejscu 3 zł., **poczta 4 zł.**; miesięcznie od 1 do końca każdego miesiąca w miejscu 1 zł., **poczta 1 zł. 35 ct.**

Prenumeratorowie półroczni, (którzy prenumerują od 1 lipca do końca grudnia), otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, bezpłatnie; do *Gazety Lwowskiej* zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. *Przewodnik*, prenumerowany osobno, kosztuje rocznie 4 zł., półrocznie 2 zł., ćwierćrocznie 1 zł.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

Na podstawie umowy, zawartej z redakcją warszawskiego „Tygodnika Ilustrowanego“ zawiadamiamy szanownych prenumeratorów naszych, iż nabywać mogą piękne to pismo, celujące tak doborom treści literackiej jak i artystyczną wariacją dzieła ilustracyjnego, po cenie znacznie niższej.

Prenumeratorowie *Gazety Lwowskiej* mogą otrzymywać od 1 lipca 1891 roku warszawski „Tygodnik Ilustrowany“, po następującej cenie:

We Lwowie:	połrocznie	5 zł.
	kwartalnie	2 „ 50 ct
Na prowincyi:	miesięcznie	84 „
	połrocznie	6 zł. 30 „
Na prowincyi:	kwartalnie	3 „ 15 „
	miesięcznie	1 „ 5 „

MATERIAŁY BUDOWLANE

Cement
Wapno hydrauliczne,
Papka
do pokrycia dachów,
Płyty
asfaltowe do izolacji,
Cegły
szamotowe ogniotrwałe,
Hütla masa
do wysuszania muru,
Piece kaflowe ozdobne
utrzymuje na składzie 4258

ARNOLD WERNER
we Lwowie.

Tygodnik ilustrowany dla dzieci WIECZORY RODZINNE

Wychodzić będzie w roku przyszłym 1891, w tymże samym formacie z dwoma dodatkami, z tych jeden ilustrowany dla młodszego dziatew, drugi książkowy, zawiera powieści wyborowe dla młodzieży, które oprawne w końcu roku, tworzyć będą Biblioteczkę domową

Obok treści nader urozmaiconej utworami utalentowanych autorów i autorek, *Wieczory Rodzinne* na wzór najlepszych wydawnictw zagranicznych w tym rodzaju, podają zadania konkursowe z nagrodami, historyczne i inne, mające na celu rozwijanie umysłu i kształcenie charakteru, oraz konkursy robót dla panienek. Nagrody główne wyszczególnia się obecnie przeważnie z wyborowych dla młodzieży książek.

PRENUMERATA roczna w Warszawie rs. 4. za prowincyi w kraju i za granicą rs. 5 — (t. j. w Galicyi zł. 6, — w Poznańskim marek 10), stosownie do tej ceny opłata półroczna i kwartalna.

Przesyłki pieniężne adresować należy wprost do Redakcyi Warszawa, ulica Mazowiecka Nr. 10

Pociągi kolejowe

(podług zegaru lwowskiego).

Przychodzą do Lwowa:
Z **Krakowa:** o godz. 8 min. 50 rano pociąg osobowy; — o godz. 4 min. 3 po południu pociąg pospieszny; — o godz. 7 m. 15 wieczór pociąg mieszany; — o g. 9 m. 28 wieczór pociąg osobowy.
Z **Podwoleczysk** na dworzec główny lwowski o godz. 3 min. 15 w nocy pociąg mieszany; — o godz. 2 m. 30 po południu pociąg pospieszny; — o godz. 7 m. 30 wieczór pociąg osobowy.
Z **Podwoleczysk** na dworzec Podzamcze o godz. 2 m. 38 w nocy pociąg mieszany; — o godz. 2 m. 8 po południu pociąg pospieszny; — o godz. 7 m. 1 wieczór pociąg osobowy.

Odechodzą ze Lwowa:
Do **Krakowa** o godz. 4 m. 20 rano pociąg osobowy; — o godz. 7 m. 20 rano pociąg osobowy; — o godz. 2 m. 28 po południu pociąg pospieszny; — o g. 8 m. 30 wieczór pociąg osobowy.
Do **Podwoleczysk** z głównego dworca o godz. 9 m. 50 przed południem pociąg osobowy — o godz. 4 m. 11 po południu pociąg pospieszny — o godz. 10 m. 35 w nocy pociąg mieszany.
Do **Podwoleczysk** z dworca Podzamcze o godz. 10 m. 15 przed południem pociąg osobowy; — o godz. 4 m. 22 po południu pociąg pospieszny; — o g. 11 m. 5 w nocy pociąg mieszany.

L. 1212 (4227 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Myślenicach podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 21 sierpnia 1891 i 21 września 1891 o godzinie 10 rano odbędzie się w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 50 w Borzęcie położonej, wedle lwh. 47 ks. gr. tejeż gminy objętej, Wik-toryj, Juzefa, Franciszka, Anny, Maryanny, Katarzyny, Wojciecha Cichoniów własnej, na rzecz gal. Zakł. kred. ziemsk. w likwi-dacyi we Lwowie o 400 zł. aw. zpn.
Cena wywołania 1500 zł. aw.
Wadyum 150 zł. aw.
Wyciąg hipoteczny i resztę warunków przejrzeć można w registraturze sądowej.
Myślenice dnia 1 maja 1891.

L. 6938 (4537 3—3)
C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa Zaliczkowego w Chrzanowie do Berka Wol-fowicza w kwocie 45 zł. zpn. odbędzie się w tut. Sądzie w dniach 20 sierpnia i 17 września 1891 o godz. 9 rano egzekucyjna licytacja realności pod lwh. 110 w Trzebi-ni mieście położonej Berka Wolwonicza wła-snej.
Cena wywołania 780 zł.
Wadyum 78 zł.
Resztę warunków licytacyjnych przejr-znać można w registraturze tut. Sądu.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Kremer z substytucją adw. dr. Ga-szyńskiego.
Chrzanów, dnia 27 maja 1891.

L. 726 (4592 3—3)
C. k. miej. deleg. Sąd powiatowy w Tarnopolu podaje do powszechnej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 140 zł. 64 ct. wa. zpn. przymusowa sprzedaż realności pod l. kons. 37 w Kupczynach położonej wedle wyk. hip. l. 195 tejeż gm. Iwana Czerńwi-cznika własnej w tut. c. k. Sądzie w drodze publicznej licytacji, na rzecz c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredyt włość. dnia 24 sier-pnia 1891 i dnia 24 września 1891 każdym razem o godz. 10 rano z tem przedsięwzię-tą zostanie, że na pierwszym terminie rea-łność ta tylko za cenę wywołania 700 zł. wa. lub wyżej, zaś na drugim terminie tak-że i niżej ceny wywołania sprzedaną zo-stanie.
Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacun-kowej, resztę warunków licytacyjnych, tudzież wyciąg hipot. realności przejrzeć mo-żna w tut. registraturze.
Tarnopol, 2 lutego 1890.

L. 2249 (4595 3—3)
C. k. miej.-deleg. Sąd powiatowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że na za-spokojenie pretensyi Fedka Płaksy 7 rat po 22 zł. 75 ct. wa. i reszty kapitału 277 zł. 24 ct. wa. zpn. odbędzie się w tut. sądzie dnia 31 sierpnia 1891 i 24 września 1891 zawsze o 10 godz. rano, przymusowa sprzedaż realności wyk. hip. l. 224 i 243 w w Szlacheńcach Ilka i Hapy Podgórskich własnych.
Cena wywołania wynosi 990 zł.
Wadyum 99 zł. wa.
Resztę warunków licytacyjnych, wyciągi hipot. i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze.
Tarnopol, 16 lutego 1891.

L. 6087 (4698 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Bochni zawiadama, iż celem zaspokojenia sumy 122 zł. 62 ct. zpn. odbędzie się na rzecz pierw-szej galic. spółki importu węgla kamienne-go we Lwowie w tutejszym sądzie relicy-tacja połowy realności lw. hip. 456 gminy Bochni do spadkobierców Hirschaj Moseza należącej w jednym terminie dnia 20 sier-pnia 1891 o godz. 10 rano.
Wyciąg hipoteczny i warunki licyta-cyjne przejrzeć można w Sądzie.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Weislo.
Wadyum 271 zł. 60 ct.
C. k. Sąd powiatowy.
Bochnia, 10 czerwca 1891.

L. 6086 (4699 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Bochni zawiadama iż celem zaspokojenia sumy 3500 zł. aw. zpn. odbędzie się na rzecz Kasy Osz-czędności miasta Krakowa w tutejszym Są-dzie relicytacja połowy realności lw. hip. 456 gminy Bochni do Laji z Dingerów lo Mosesowej 2. Monderowej należącej w je-dnym terminie dnia 20 sierpnia 1891 o go-dzinie 10 rano.
Wyciąg hipoteczny i warunki licyta-cyjne przejrzeć można w Sądzie.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Trybulec.
Wadyum 220 zł.
Bochnia, 10 czerwca 1891.

L. 2790 (4716 3—3)
W tutejszym Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 12 sierpnia 1891 po-

wyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 16 wrze-snia 1891 nawet poniżej takowej, licytacja realności l. 711 według wyk. hip. l. 512 gm. kat. Chorostków Racheli Kohu własnej, na rzecz Ogólna roln. kred. Zakładu dla Galicyi i Bukowiny pto 2500 zł. zpn.
Cena wywołania 3000 zł.
Wadyum 300 zł.
Resztę warunków akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.
Dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem adw. dr. Brauna.
C. k. Sąd powiatowy.
Kopyczyńce, 30 czerwca 1891.

L. 2189 (4451 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Myślenicach podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 21 sierpnia 1891 i 21 września 1891 o godz. 10 rano, odbędzie się w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż realności w Trzemesni położonej według lwh. 134, 135 i 136 ks. gr. tejeż gminy objętych Sebastya-na Kamyczury własnej na rzecz ks. Win-centego Komorowskiego o 550 zł. wa.
Cena wywołania 901 zł. wa.
Wadyum 92 zł. aw.
Wyciąg hipoteczny i resztę warunków przejrzeć można w registraturze sądowej.
Myślenice, dnia 30 Kwietnia 1891.

L. 14219 (2513 3 - 3)
C. k. miej. deleg. Sąd powiatowy w Tarnopolu podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 187 zł. 51 ct. wa. zpn. przymusowa sprzedaż ciała tabu-larnego, wedle wyk. hip. l. 395 gminy kat. Toustoług objętego Chaskla Sommersteina własnego w tutejszym c. k. Sądzie w dro-dze publicznej licytacji, na rzecz c. k. u-przyw. galic. Zakładu kredytowego wło-sciańskiego dnia 24 sierpnia 1891 i 24 września 1891, każdym razem o godzinie 10 rano z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszym terminie realność ta tylko za cenę wywołania 180 zł. wa. lub wyżej, zaś na drugim terminie także niżej ceny wywo-łania sprzedaną zostanie.
Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacun-kowej.
Resztę warunków licytacyjnych, tudzież wyciąg hipot. realności przejrzeć mo-żna w tusądowej registraturze.
Tarnopol, 12 sierpnia 1890.

L. 7686 (4149 3—3)
C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu po-daje do wiadomości, że w celu rozwiązania współwłasności realności pod lk. 44 w Tar-nopolu odbędzie się dnia 25 sierpnia 1891 o godz. 10 przed południem w biurze Nr. 6 ponowna egzekucyjna sprzedaż realności pod l. kat. 44 w Tarnopolu położonej w 12/14 częściach Teodora i Maryi Tuczapskich a 2/4 częściach Rafaela Wincentego 2 im. Stońskiego względnie jego nieznanym spadkobierców własnej.
Cena wywołania, poniżej której także realność ta na powyższym terminie sprze-daną będzie wynosi 1219 zł. 14 ct.
Wadyum 61 zł. wa.
Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze Sądu.
Dla wierzycieli którzyby po wystawie-niu wyciągu tabularnego to jest po dniu 24 stycznia 1890 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała niniejsza względem dozwolenia licytacji z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła ustanowiono tus. uchwałą z dnia 31 grudnia 1890 l. 19421 na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora ad actum p. adw. dr. Trzeienieckiego a p. adw. dr. Weissteina zastępcą tegoż.
Tarnopol, dnia 13 czerwca 1891.

L. 4486 (4276 3—3)
C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie po-daje do wiadomości, że na prośbę Banku krajowego królestwa Galicyi i Lodomeryi celem zaspokojenia zaległych rat i reszty kapitału pożyczkowego w sumie 16083 zł. 30 ct. i 5361 zł. 9 ct. aw. zpn. odbędzie się w tut. sądzie dnia 25 sierpnia 1891 i dnia 25 września 1891 każdym razem o godzinie 10 z rana przymusowa sprzedaż dóbr Zabratówka, Połanki i Oborskie pp. Antoniego i Wacława Oborskich własnych.
Cena wywołania wynosi 44000 zł.
Wadyum 4400 zł. aw.
Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipot. i protokół opisaną przynależności można przejrzeć w tut. sąd registraturze.
Rzeszów, 11 czerwca 1891.

L. 26427 (4593 3—3)
C. k. miej. deleg. Sąd powiatowy w Tarnopolu podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 4 rat po 15 zł. i raty 15 zł. 11 ct. wa. zpn. przymusowa sprzedaż realności pod lk. 43 w Horodyszczu położonej wedle wyk. hipot. l. 69 Mi-kołaja Kuźmy syna Teodora własnej. w tut. c. k. sądzie w drodze publicznej licytacji na rzecz c. k. uprzyw. galic. Zakładu kred. włość. dnia 20 sierpnia 1891 i 21 września 1891 każdym razem o godz. 10 rano z tem

przedsięwziętą zostanie, że na pierwszym terminie realność ta tylko za cenę wywoła-nia 537 zł. wa. lub wyżej, zaś na drugim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.
Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacun-kowej.
Resztę warunków licytacyjnych, tudzież wyciąg hipot. realności i przejrzeć można w registraturze.
Tarnopol, 9 grudnia 1890.

L. 477 (4094 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Myślenicach podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 21 sierpnia 1891 i 21 września 1891 o godz. 10 rano odbędzie się w gmachu sąd. przymusowa sprzedaż realności pod lk. 30 i 201 w Rudniku położonej według lwh. 25 ks. gr. tejeż gminy objętej, Andrzejka i Konstancyi Nyklinskih własnej na rzecz gal. Zakł. kred. ziemsk. w likwidacyi we Lwowie o 1200 zł. aw.
Cena wywołania 2400 zł. aw.
Wadyum 240 zł. aw.
Wyciąg hipot. i resztę warunków mo-żna przejrzeć w registraturze sądowej.
Myślenice, dnia 30 kwietnia 1891.

L. 3173 (3991 3—3)
W dniach 21 sierpnia 1891 i 21 wrze-snia 1891 każdym razem o godz. 10 rano odbędzie się w tut. Sądzie publiczna licyta-cya realności Oleny Kościuk własnej wyk. hip. l. 533 ks. gr. gm. Dora objętej, na za-spokojenie pretensyi Itty Sobel w kwocie 5 zł. 50 ct. zpn.
Cena wywołania 112 zł.
Wadyum 11 zł. 20 ct.
Przy drugim terminie zostanie powyż-sza realność także niżej ceny szacunkowe sprzedaną.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony p. Franciszek Gruński z Dela-tyna.
Protokół oszacowania i bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w tus. registra-turze.
C. k. Sąd powiatowy.
Delatyn, dnia 28 kwietnia 1891.

L. 2235 (4596 3—3)
C. k. Sąd powiatowy miejsko deleg. w Tarnopolu podaje do wiadomości, że na za-spokojenie 121 zł. 60 ct. wa. przymusowa licytacja realności pod l. 173 w Chodacko-wie małym, wedle wyk. hip. 538 Danyła, Maryi, Mikołaja, Stefana, Wasyla i Micha-ła Mołotok własnej w tut. sądzie, na rzecz Ogólnego i rolniczo kredyt. Zakładu dla Galicyi i Bukowiny w likwidacyi dnia 24 sierpnia 1891 i dnia 24 września 1891 za-wsze o 10 rano z tem przedsięwziętą zosta-nie, że na pierwszym terminie realność ta tylko za cenę wywołania 200 zł. wa. lub wyżej tejeż, na drugim terminie zaś także i niżej ceny wywołania, jednakowoż aż do wysokości ciężarów hipot. sprzedaną zosta-nie.
Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacun-kowej.
Resztę warunków, tudzież wyciąg hi-poteczny realności i protokół opisaną przy-należności przejrzeć można w tus. registra-tarnopol, 31 marca 1891.

L. 3845 (4704 2—2)
A V I S O !
Auf die in der „Gazeta lwowska“ un-ter dem 22 Juli 1891 verlautbarte Kundma-chung wegen Sicherstellung der Arendirungs-weisen Abgabe von Heu, Streu- und Betten-stroh in den Stationen der Verpflegs-Bezirke Przemysl, Jaroslau und Rzeszów, wird aufmerksam gemacht.
Die näheren Bedingnisse können bei den k. u. k. Militär Verpflegs-Magazinen in Przemysl, Jaroslau und Rzeszów täglich wäh-rend den gewöhnlichen Amtsstunden einge-sehen werden.
Przemysl, am 17 Juli 1891.

L. 2456 (4736 2—3)
C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Izaka Sternglanza w kwotach 50 zł., 34 zł., 17 zł. 50 ct., 48 zł. 95 ct., 47 zł. 16 ct., 47 zł. 82 ct., 33 zł. i 40 zł. wa. zpn. odbędzie się w tut. c. k. sądzie dnia 30 lipca i dnia 31 sierpnia 1891 każdym razem o 9 z rana egzekucyjna pu-bliczna sprzedaż sumy 700 zł. aw. wraz z wszystkimi kosztami i procentami na karcie C. poz. 3 i 4 połowy realności pod lk. 279a w Kupnicy położonej lwh. 273 tejeż gminy objętej, Naftalego Vogla własnej, na rzecz Romualda Stachurskiego zainbudowanej.
Cena szacunkowa 700 zł.
Wadyum 70 zł.
Resztę warunków i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tus. registraturze.
Muszyzna, dnia 4 czerwca 1891.

L. 5242 (4766 1—3)
W c. k. sądzie powiatowym w Haliczu odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Temerowcach położonej, wedle wyk. hip. 51 tejeż gminy objętej dłużników

Iwana, Katarzyny i Anny Wasyleczuków własnej, na zaspokojenie pretensyi Zakładu kredyt. włość. w kwocie 210 zł. 51 ct. zpn. dnia 7 sierpnia 1891 i dnia 11 września 1891 każdym razem o godz. 10 rano a to na pierwszym terminie tylko wyżej lub za cenę szacunkową, na drugim zaś terminie także i poniżej ceny szacunkowej pr. 500 zł.
Wadyum wynosi 50 zł.
Resztę warunków licytacyjnych wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tut. registraturze przejrzeć.
Dla wierzycieli, którymby uchwała li-cytacyjna przed terminem z jakiegokolwiek bądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 10 lipca 1888 do tabuli we-szli jest kuratorem p. dr. Przesmycki w Ha-liczu, o czem się wierzycieli niniejszem za-wiadamia.
C. k. Sąd powiatowy.
Halicz, dnia 21 maja 1891.

L. 2630 (4773 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Zabłotowie w sprawie Noacha Altmana przeciw Tanasjo-wi Baczuk pto 8 zł. 60 ct. zpn. ogłasza przymusową licytację realności dłużnika w Demyczu yowiatu politycznego Sniatyn wyk. hip. l. 368 objętej na 210 zł. oszacowanej w dniach 11 sierpnia i 1b września 1891 każdym razem w sądzie o godz. 10 rano, odbyć się mającą a to w pierwszym termi-nie tylko wyżej lub za cenę szacunkową, na drugim także niżej ceny szacunkowej.
Akt oszacowania i wyciąg hipot. są w tusąd. registraturze do przejrzenia.
Wadyum wynosi 21 zł.
Zabłotów, 3 czerwca 1891.

L. 1877 (4768 1—3)
W dniach 13 sierpnia i 17 września 1891 o 10 godz. rano przymusowo sprze-daną będzie realność pod Nk. 662 w Zołyni wsi położona lwh. 1347 ks. gr. gm. Zołynia objęta dłużnika Jana Decowskiego wła-sna na zaspokojenie pretensyi Mojżesza Wilkenfelda w kwocie 213 zł. 12 ct. zpn.
Cena szacunkowa wynosi 150 zł.
Wadyum 15 zł.
Akt oszacowania, wpis hipot. i warun-ki licytacyjne można; przegladnąć w regi-straturze.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest c. k. notaryusz Hanusz w Łańcucie.
C. k. Sąd powiatowy.
Łańcut, dnia 29 czerwca 1891.

L. 17391 (4556 1—3)
C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi po-daje niniejszem do wiadomości, że na prośbę kołomyjskiej kasy oszczędności dozwoloną została w celu ściągnięcia 2 rat po 31 zł. 64 ct. i kwoty 651 zł. 35 ct. wa. zpn. egze-kucyjna sprzedaż realności dłużnika Chaima Hechta w Kołomyi pod Nr. 443 położonej, wyk. hip. l. 140 I dzielnicy objętej, w dwóch na dzień 25 sierpnia i 13 paździer-nika 1891 każdym razem na godz. 10 przed południem wyznaczonych terminach; że po-mieniona realność na pierwszym terminie tylko za lub powyżej ceny szacunkowej w kwocie 1386 zł. aw. która służyć będzie oraz za cenę wywołania, na drugim termi-nie zaś także poniżej takowej zostanie sprze-daną; że każdy chęć kupienia mający obo-wiązanym będzie kwotą 138 zł. 60 ct. wa. do rąk komisji, licytacyjnej złożyć, że dla wszystkich tych, którymby uchwała licyta-cyjna doręczoną być nie mogła, lub którzy-by na rzeczoną realność później prawa rze-czowe nabyli, kurator w osobie adw. dr. Staubera z Kołomyi został ustanowiony; wreszcie, że akt oszacowania w mowie bę-dącej realności, tudzież bliższe warunki li-cytacyjne i protokół przynależności w tut. sąd. registraturze mogą być przejrzone.
Kołomyja, 22 czerwca 1891.

L. 2840 (3970 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Rudkach za-wiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 175 zł. zpn. odbędzie się na rzecz Towarzystwa zalicz. w tut. sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh. 38 - 1 i połowy realności wyk. hip. l. 39 gm. Kanofosty objętych Mi-kołaja Pałyswita i Mikołaja Fila własnych w dwóch terminach mianowicie dnia 26 sierpnia 1891 i 30 września 1891 każdym razem o godz. 10 przed południem.
Cena wywołania wynosi dla posiadłoś-ci wh. 38 kwota 525 zł., dla posiadłości wh. 1 kwota 325 zł., a dla połowy realności wh. 39 kwota 3 zł.
Wyciąg hipot. i resztę warunków li-cytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.
Kuratorem wierzycieli ustanowiony p. Jacek Zyborski z Rudek.
Wadyum wynosi 10 prc.
Na pierwszym terminie sprzedaż nastąpi za lub wyżej a na drugim nawet ni-żej ceny wywołania.
Z c. k. Sądu powiatowego
Rudki, dnia 29 maja 1891.

L. 2456 (4736 2—3)
C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Izaka Sternglanza w kwotach 50 zł., 34 zł., 17 zł. 50 ct., 48 zł. 95 ct., 47 zł. 16 ct., 47 zł. 82 ct., 33 zł. i 40 zł. wa. zpn. odbędzie się w tut. c. k. sądzie dnia 30 lipca i dnia 31 sierpnia 1891 każdym razem o 9 z rana egzekucyjna pu-bliczna sprzedaż sumy 700 zł. aw. wraz z wszystkimi kosztami i procentami na karcie C. poz. 3 i 4 połowy realności pod lk. 279a w Kupnicy położonej lwh. 273 tejeż gminy objętej, Naftalego Vogla własnej, na rzecz Romualda Stachurskiego zainbudowanej.
Cena szacunkowa 700 zł.
Wadyum 70 zł.
Resztę warunków i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tus. registraturze.
Muszyzna, dnia 4 czerwca 1891.

L. 5242 (4766 1—3)
W c. k. sądzie powiatowym w Haliczu odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Temerowcach położonej, wedle wyk. hip. 51 tejeż gminy objętej dłużników

L. 5242 (4766 1—3)
W c. k. sądzie powiatowym w Haliczu odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Temerowcach położonej, wedle wyk. hip. 51 tejeż gminy objętej dłużników

L. 5242 (4766 1—3)
W c. k. sądzie powiatowym w Haliczu odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Temerowcach położonej, wedle wyk. hip. 51 tejeż gminy objętej dłużników

L. 5242 (4766 1—3)
W c. k. sądzie powiatowym w Haliczu odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Temerowcach położonej, wedle wyk. hip. 51 tejeż gminy objętej dłużników

L. 5242 (4766 1—3)
W c. k. sądzie powiatowym w Haliczu odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Temerowcach położonej, wedle wyk. hip. 51 tejeż gminy objętej dłużników

L. 5242 (4766 1—3)
W c. k. sądzie powiatowym w Haliczu odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Temerowcach położonej, wedle wyk. hip. 51 tejeż gminy objętej dłużników

Avis o.

Von der Militär-Verwaltung werden nach kaufmännischer Usanz beschafft:
 1) für das Verpflegs-Magazin in Krakau:
 1300 Kubikmeter hartes Holz.
 2) für das Verpflegs-Magazin in Olmütz:
 750 Kubikmeter hartes und 550 weiches Holz
 Die bezüglichen Verkaufs-Anträge müssen bis längstens 27 Juli 1891 10 Uhr Vormittags bei der Intendanz des k. u. k. 1 Corps in Krakau einlangen.
 Nähere Bedingungen sind im Amtsblatte der „Gazeta lwowska“ vom 14 Juli im „Czas“ und „Nowa Reforma“ vom 13 Juli 1891 enthalten und können überdies bei dem Militär-Verpflegs Magazine in Krakau und Olmütz eingesehen werden.
 Von der Intendanz des k. u. k. 1. Corps.

L. 575 (4463 2-2)

A V I S O.

Am 3 August d. J. um 11 Uhr Vormittags wird beim k. u. k. Militär Verpflegs Magazine in Tarnopol eine öffentliche Verhandlung wegen Sicherstellung der arrendierungsweisen Abgabe des Heues und Strohes in der Station Trembowla an die dort dislozierten Truppen auf die Zeit vom 1 October 1891 bis Ende September 1892 abgehalten werden.
 Die Anbote sind mittelst schriftlicher mit 50 kr. Stempel und dem erforderlichen Vadium versehenen Offerten am Verhandlungstage bis 11 Uhr Vormittags dem k. u. k. Militär Verpflegs Magazine in Tarnopol zu überreichen.
 Alle näheren Bedingungen können täglich in den gewöhnlichen Amtsstunden sowohl beim k. u. k. Militär Verpflegs Magazine in Tarnopol, als auch bei den k. k. Bezirksbehörden in Tarnopol, Trembowla, Skalat und Zbaraż, dann bei den Gemeindeämtern in Trembowla und Strusow aus den daselbst erliegenden Kundmachungen entnommen werden, und ist eine derartige vollständige Kundmachung in der „Gazeta lwowska“ vom 14 Juli 1891 abgedruckt.
 K. u. k. Militär Verpflegs Magazin.
 Tarnopol, am 5 Juli 1891.

L. 5341 (2755 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Rohatynie w sprawie egzekucyjnej Tobiasza Weinerta przeciw Iwanowi Lasowemu Ilka et Comp. pto 252 zł aw. zpn. chęć kudinia mającym niniejszym edyktem wiadomo czyni, że równocześnie zezwolił na publiczną przymusową sprzedaż posiadłości dłużników a to całego ciała hipotecznego objętego wykazem hipotecznym l. 265 księgi gruntowej Podgrodzia z Perenówką ciała hipotecznego objętego wykazem hipotecznym l. 299 tej samej ks. gruntowej, połowy ciała hipotecznego objętego wykazem hipotecznym l. 579 tej samej księgi gruntowej do Hrynja Muraszczuka Ilków należącego, całego ciała hipotecznego objętego wykazem hipotecznym l. 134 tej samej księgi gr., połowy ciała hipotecznego objętego wykazem hipotecznym l. 154 księgi gruntowej gminy Rohatyn do Fedia Darmuc należącego ciała hipotecznego objętego wykazem hip. l. 130 ks. gr. gminy Ruda i połowy ciała hip. objętego wyk. hip. l. 46 ks. gr. gm. Ruda do Kościa Papirka należącego i w tym celu dwa w budynku sądowym odbyć się mające termina a mianowicie na dzień 26 sierpnia 1891 a na dzień 30 września 1891 każdym razem o godz 10 rano z tem wyznaczył, iż na ostatnim terminie każda z tych posiadłości osobno także poniżej ceny szacunkowej i wywołania a to dla ciała hip. l. 265 w kwocie 50 zł., dla ciała hip. l. 299 w kwocie 144 zł. 50 ct., dla połowy ciała hip. l. 579 w kwocie 20 zł. dla ciała hip. l. 135 w kwocie 15 zł. dla połowy ciała hip. l. 154 w kwocie 30 zł. dla ciała hip. l. 130 w kwocie 70 zł. i dla ciała hip. l. 46 w kwocie 15 zł. aw. przyjęta sprzedana zostanie.
 Wadium wynosi 10 proc. ceny szacunkowej.
 Dla niewiadomych wierzycieli i dla tych, którzyby po dniu 11 kwietnia 1891 do tabuli weszli ustanowiono kuratorem: Kazimierza Abgarowicza.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Rohatyn, 17 kwietnia 1891.

Upadłości.

L. 8991 (4692 2-3)
 C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu otwiera niniejszem i ogłasza konkurs na wszelki ruchomy, gdziekolwiek znajdujący się i na cały nieruchomy, w krajach w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje, znajdujący się majątek Salomona Lichta kupca w Przemyślu, mianuje c. k. sekretarza Rady dr. Marcelego Misińskiego,

Zawiadomienie.

Skarb wojskowy zakupi sposobem kupieckim:
 1) dla magazynu zaopatrzenia wojska w Krakowie:
 1300 metrów sześciennych drzewa twardego
 2) dla magazynu zaopatrzenia wojska w Ołomuńcu:
 750 metrów sześć. twardego i 550 „ miękkiego.
 Odnosne oferty sprzedaży muszą najdalej do dnia 27 lipca 1891 r. o godz. 10 przed południem wpłynąć do Intendatury c. i k. 1 korpusu w Krakowie.
 Blizsze warunki są wyszczególnione w dzienniku urzędowym „Gazety lwowskiej“ z dnia 14 lipca, w „Czasie“ i „Nowej Reformie“ z dnia 13 lipca 1891 nadto można takowe przeglądać w magazynach zaopatrzenia wojska w Krakowie i Ołomuńcu.
 Z Intendatury c. i k. 1 Korpasu.

komisarzem konkursowym, zaś komisarzem inwentaryalnym c. k. notaryusza Rokickiego, i temuż ostatniemu poleca opieczętowanie i spisanie masy konkursowej.

Tymczasowym zarządcą masy konkursowej mianuje się pana adwokata dr. Jakóba Baumfelda i wzywa wszystkich wierzycieli, ażeby na terminie dnia 3 sierpnia 1891 o 10 godz. rano, z dowodami swych wierzytelności, dla zatwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub wyboru innego zarządcy i tegoż zastępcy, tudzież wyboru wydziału wierzycieli u komisarza konkursowego się stawili.

Dla zgłoszenia wierzytelności do masy konkursowej ustanawia się termin do 17 października 1891 w którym terminie wszyscy, którzy do masy konkursowej żądania mają, wierzytelności swoje, chociażby się nawet o nie spór już toczył w Sądzie tutejszym a to tem pewniej zgłosić mają, ile że ich w razie przeciwnym skutki prawne, ustawą konkursową zagrożone osiągną.

Na terminie zaś dnia 16 listopada 1891 u komisarza konkursowego odbyć się mającym, winni wierzyciele płynność zgłoszonych wierzytelności, oraz porządek, w którym do zaspokojenia przyjdzie mają, wyzkażać.

Na tymże terminie będzie usiłowaną ugoda, także wolno wierzycielom w miejsce dotychczasowego zarządcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli, inne osoby swego zaufania powołać.

Nakoniec podaje się do wiadomości, że dalsze ogłoszenia w tej sprawie konkursowej, nastąpią przez dziennik urzędowy „Gazety Lwowskiej“.
 Przemyśl, 17 lipca 1891.

L. 10015 (4730 2-3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Judy Weigera, właściciela handlu skórą w Tarnopolu, a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiek by się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położony jest w tych krajach, w których ordynacja konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się p. dr. Tadeusza Poźniaka c. k. radcę sądu krajowego, a tymczasowym zarządcą masy p. adw. dr. Horovitzą.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 24 lipca 1891 o godzinie 9 przed południem przed komisarzem konkursowym wyznaczonym, za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensje wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. Sąd obwodowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyj przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował, do dnia 15 września 1891 bądź to bezpośrednio w Sądzie obwodowym, lub też u komisarza konkursowego podług przepisu ordynacji konkursowej dla uniknięcia szkodliwych skutków prawa, zgłosili, a na terminie na dzień 15 października 1891 o godz. 10 z rana w biurze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzycielni, i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyj poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensje swoje zgłoszą a na owym terminie będą obecni przysłuża prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie inne osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Tarnopolu lub w pobliżu nie zamieszkują, winni się przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Tarnopolu zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek Komisarza konkursowego, wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym by zostać.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie lwowskiej“.
 Termin do likwidacji oznaczony jest zarazem terminem do układów z wierzycielami.
 Tarnopol, dnia 10 lipca 1891.

Konkurs.

L. 5012 (4726 2-3)
 Przy rozpoczynającym swą działalność z dniem 1 października 1891 sędzie powiatowym w Zatorze jest do obsadzenia:
 Posada sędziego powiatowego w VIII. klasie rangi i posada adjunkta sądowego w IX. klasie rangi.

Podania o powyższe a względnie o takie przy innym sędzie opróżnić się mogące posady wnosić należy w drodze przepisanej do Prezydium sądu obwodowego w Wadowicach do 9 sierpnia 1891.

Z Prezydium Sądu wyższego.
 Kraków, 18 lipca 1891.

L. 5012 (4727 2-3)

Przy wchodzącym w życie z dniem 1 października 1891 sędzie powiatowym w Zatorze są do obsadzenia posady kancelisty manipulacyjnego i kancelisty do prowadzenia ksiąg gruntowych z roczną płacą po 600 zł. i dodatkiem aktywalnym po 120 zł. aw. rocznie, tudzież dwóch woznych z roczną płacą po 250 zł., dodatkiem aktywalnym 25 proc. płacy, umundurowaniem i prawem postąpienia na wyższą płacę etatową.

Podanie o te lub takie przy innych sędach powiatowych opróżnić się mogące, dla wysłużonych podoficerów zastrzeżone posady, wnosić należy do 16 sierpnia 1891 do Prezydium sądu obwodowego w Wadowicach.

Prezydium sądu wyższego.
 Kraków, 18 lipca 1891.

L. 5927 (3742 1-2)

Odnosnie do konkursu w nr. 165 „Gazety Lwowskiej“ z roku bieżącego ogłoszonego czyni się wiadomem, że konkurs celem obsadzenia posady rady wyższego Sądu krajowego i kierownika oddziału karnego sądu krajowego w Czerniowcach (opróżnionej, z dniem 15 sierpnia 1891 upływa).
 Lwów, dnia 18 lipca 1891.

L. 27216 (4781 1-3)

Konkurs na posady:
 a) koniuszego przy ek. Urzędzie pocztowym w Kolomyi za kontraktem służbowym i kaucyą w kwocie 200 zł. z obowiązkiem wożenia kariolek i bryk pocztowych 3 a względnie 4 razy dziennie między tamijszym c. k. Urzędem pocztowym a dworcem za wynagrodzeniem 1950 zł. rocznie, tudzież 6 ciorazowych jazd dziennie w obrębie miasta celem wypróżnienia skrzyniek pocztowych za wynagrodzeniem najwyżej 500 zł. rocznie i
 b) ekspedytora przy ek. urzędzie pocztowym w Iwanzanach w powiecie Zbarskim za kontraktem służbowym i kaucyą 200 zł., z płacą rocznych 150 zł., ryczałtu kancel. 40 zł., wynagrodzeniem 350 zł. za codziennego posłańca pieszego do Zbaraża i napowrót.

Podania należy wnieść najpóźniej do 5 sierpnia br. do ek. Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie
 Lwów, dnia 7 lipca 1891.

L. 46734 (4774)

W celu nadania dwóch stypendiów z fundacji ks. Michała Bieleckiego w rocznej kwocie po 90 zł. rozpisuje się konkurs z terminem do 30 września 1891.

Ubiegać się mogą o te stypendya jedynie uczniowie niższych czterech klas gimnazjalnych jako też słuchacze seminarjów nauczycielskich, lub politechniki.

Ubiegający się winni wykazać w swoich podaniach, że pocudzą z miasta Gródka są obrzadku gr. katolickiego, nie mają środków utrzymania i że uczęszczając do jednej z wyż wymienionych szkół, czynią dobre postępy w naukach.

Podania mają być wniesione w przeciągu terminu konkursowego do c. k. Namiestnictwa za pośrednictwem właściwej Dyrekcji szkolnej.

Z c. k. Namiestnictwa.
 Lwów, dnia 24 czerwca 1891.

ОГЛОШЕНИЕ КОНКУРСУ.

Есть план надана двоих стипендий въ фондаци О. Михайла Билецкого въ ро́чной квотѣ по 90 зл. разписанъ конкурсъ зъ речницемъ до 30 вересня 1891.

Убегати се могутъ о тѣ стипендиі лише обучающіи нижшихъ четырехъ классовъ гимназіальныхъ, а также слушатель очительской семинаріи або политехники.

Убегатели мають доказати въ своихъ поданяхъ, что походятъ зъ м.

Городка, сътъ обрада гр. католицкого, не мають средства оутримана, и что поспѣвають одна зъ высше згаданныхъ школъ, релать добръ оупѣху къ на-скахъ.

Подана мають естн внесены къ прогас речница конкурсового до ц. к. Намѣстництва за посредничествомъ влстивон Дирекціи школъ.

Зъ ц. к. Намѣстництва.
 Львѣвъ, 24 червня 1891.

L. 31381 (4776 1-3)

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozpisuje niniejszem konkurs celem obsadzenia posady fachowego profesora botaniki w krajowej wyższej szkole rolniczej w Dublanach.

Do posady tej przywiązana jest stała płaca o rocznych 1300 zł. wa., dodatek aktywalny w kwocie 140 zł. rocznie i dodatek pięcioletni w kwocie 200 zł. wa. rocznie, tudzież wolne pomieszkание.

Fachowy profesor krajowej wyższej szkoły rolniczej w Dublanach jest urzędnikiem krajowym, a jako taki ma prawa i obowiązki, określone ustawą służby krajowej z 26 czerwca 1866 i statutem emerytalnym z 21 stycznia 1889.

Szczegółowe określenia praw i obowiązków profesorów krajowej szkoły dublańskiej mieszczą w sobie statut organizacyjny i regulamin teje szkoły.

Chcący ubiegać się o tę posadę winni wykazać dokładną znajomość języka polskiego, a nadto przedłożyć Wydziałowi krajowemu: 1) metrykę chrztu, 2) krótki życiorys, 3) świadectwa, udowadniające kwalifikacyę kandydata do zajmowania tej posady.

Podania wnieść należy najdalej do 1 września 1891 do Wydziału krajowego obsadzenia posady na jeden rok prowizoryczny nastąpi z początkiem roku szkolnego; 1891/2.

Stabilizacya na posadzcie nastąpi po roku zadawalniającej służby.

Lwów, dnia 16 lipca 1891.

Kuratele.

L. 16431 (4702 3-3)

Mikołaj Stobiński, rolnik z Wysocka zostaje na podstawie odezwy c. k. Sądu obwodowego w Zloczowie z 1 października 1888 l. 6512 za głupkowatego uznany i pod kuratelę Michała Szwałki postawionym.
 u c. k. Sądu powiatowego.
 Brody, dnia 15 października 1888.

L. 7965 (4763 1-3)

Jan Migdał z Moszczenicy uznany marnotrawcą.
 Kuratorem dla niego ustanowiony Jan Kurdziel ze Stanisławic.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Bechnia, dnia 11 lipca 1891.

L. 4997 (4769 1-3)

Andruch Hajducek gospodarz z Hujcza, został uznany marnotrawcą a Dańko Kociubka z Hujcza ustanowiony dlań kuratorem.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Rawa, dnia 30 maja 1891.

Wyroki prasowe.

L. 13863 (4750)

C. k. Sąd krajowy karny w Krakowia jako prasowy ożekł na podstawie z § 493 uk., na wniosek ek. Prokuratorji Państwa iż treść artykułu umieszczonego w nr. 158 Nowa Reforma z r. 1891 w ustępie na str. 2 poczynającym się od słów „Prokuratrye postępują“ a kończącym się słowami „tego rodzaju w Krakowie“, dalej w ustępie poczynającym się od słów „jest to rzecz bardzo szkodliwa“ a kończącym słowami „potworność tych procesów“, wreszcie w ustępie poczynającym się od słów „Sprawa procesów“ a kończącym słowami: „żądaniu ze strony koła“ zawiera znamiona występku z § 300 uk., że rzarządzona przez ek. Prokuratorję Państwa konfiskata tego numeru Nowej Reformy zostaje zatwierdzoną a dalsze rozpowszechnianie takowego zakazanem.
 Kraków, dnia 18 lipca 1891.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 3295 (4240 3-3)

Dla nieznanych z miejsca pobytu Syryla i Jana Urbańskich ustanawia ek. Sąd powiatowy w sprawie hipotecnej Jędrzejki i Maryanny Florków o wykreślenie parceli lk. 1186 z realności lw. 279 gm. Bochnia kuratorem adw. dr. A. L. Serafińskiego w Bochni dotycząca rezolucyą hipoteczną mu doręcza i o tem kurandów zawiadamia.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Bochnia, 16 kwietnia 1891.

W y k a z

panujących w kraju chorób zaraźliwych zwierzęcych, zestawiony na podstawie sprawozdań c. k. Starostw, przedłożonych do d. 17. lipca 1891.

Epizootycya	Powiat	Miejscowość
Nosacizna u koni	Bóbrka	Oryszkowce.
	Brody	Brody.
	Brzeżany	Kozówka.
	Dąbrowa	Konary.
	Przemyśl	Ujkowice.
Parechy u koni.	Trembowla	Czarnożoły.
	Zbaraż	Zarudzie.
	Żydaczów	Brzezina.
	Dąbrowa	Gorzyce.
	Horodenka	Czerniatyn.
	Kolbuszowa	Wileza Wola.
	Lisko	Łukawica.
	Nowy Sącz	Krasne potockie.
	Przemysły	Łahodów.
	Sanok	Bidacz ad Rymanów.
Parechy u owiec	Stryj	Sokołów, Stryj.
	Turka	Beniowa, Butla, Kriwe, Wysocko wyżne.
Otręt u koni	Brzesko	Przybysławice.
Zaraza płucna	Przemyśl	Buców.
Zaraza węglkowa	Gorlice	Łużna.
	Lwów	Dobrzany, Krasów, Zuchorzyce.
	Rawa	Zastawie.
	Wieliczka	Płaszów.
	Zbaraż	Lubianki niżne.
Róża węglkowa	Żydaczów	Demnia, Drohowyże.
	Borszczów	Iwanie Puste, Wotkowce ad Borszczów.
	Brody	Milno, Suchowola.
	Brzesko	Wola Przemyska.
	Dąbrowa	Borusowa, Dąbrowica, Kanna, Kozłów, Łęka szczyńska, Mędzrychów, Pawłów, Słupiec, Suchy grunt, Swiebodzin, Tonia, Wola gręboszowska, Wojcina.
	Horodenka	Tyszkowce.
	Kamionka	Huta połoniczna.
	Nisko	Jata.
	Nowy Sącz	Swiniarsko.
	Nowy Targ	Sromowce niżne, Sromowce wyżne, Tylmanowa.
Pilzno	Błaszka.	
Rzeszów	Lutoryż.	
Tarnobrzeg	Cygany, Furmany, Knapy, Sokolniki.	
Tarnów	Swierczków.	
Wieliczka	Zagórze.	
Wścieklizna	Lwów	Lwów.
	Nisko	Szyperki.
Zaraza pyskowa i racicowa.	Biała	Lipnik.
	Bochnia	Kobyle, Krzczów, Wiśnicz.
	Brzesko	Roztoka, Zakliczyn.
	Brzozów	Dylągowa.
	Chrzanów	Dubie.
	Dolina	Czołhany, Jammersthal ad Polanica.
	Drohobycz	Bolechowce, Dobrohostów, Dołhe ad Schodnica, Krynica, Lisznia, Radelicz, Sniatynka, Tustanowice, Tynów, Wola jakubowa.
	Grybów	Biała wyżnia.
	Jarosław	Sońnica.
	Kosów	Chodaki ad Żabie.
Kraków	Zwierzyńiec.	
Krosno	Łęki.	
Mościska	Mościska, Plebanki ad Sądowa - Wisznia, Sułkowszczyzna.	
Nowy Sącz	Łączki, Maszkowice.	
Rohatyn	Kozara.	
Sambor	Bukowa, Dąbrówka, Doróżów dolny, Horodyszcze, Ozimina, Mistkowice, Wołoszcza, Zady ad Wołoszcza.	
Stare miasto	Koniów.	
Stryj	Dołhołuka, Dzieduszyce wielkie, Korczyn rustykalny, Lisiatyche, Siechów, Sokołów, Stynawa wyżna, Synowódzko wyżne, Truchanów.	
Wieliczka	Płaszów.	
Żydaczów	Balicze podróżne, Balicze zarzeczne, Dymenka podniestrzańska, Drohowyże, Juseptycze, Kudłów ad Brzezina Nadiatyche, Piaseczna, Podbereże, Sulatyche, Ujście, Żurawno.	
Żywiec	Las, Role ad Sucha.	

Z c. k. Namiestnictwa.

L. 1247/pr. (4751 1-3)

Jego Ekscellencya Prezydent c. k. Sądu krajowego wyższego w Krakowie zamianował na III. zwyczajną z dniem 31 sierpnia 1891 roku rozpocząć się mającą kadencję sądu przysięgłych przy c. k. Sądzie obwodowym w Jasle Przewodniczącym Trybunału Sądu przysięgłych Prezydenta c. k. Sądu obwodowego Adolfa Podwina, zaś zastępcami Przewodniczącym Radców Sądu krajowego Maurycego Gilewskiego, Edmunda Pareńskiego i Mateusza Wójcickiego.

Prezydium c. k. Sądu obwodowego. Jasło, dnia 18 lipca 1891.

L. 8886 (4723 3-3)

Sprostowanie. C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu obwieszcza niniejszem, iż w sprawie przekazania kapitału wynagrodzenia za zniesione prawo propinacji w dobrach Rozbórz długi 1/4 część i Rozbórz długi 1/4 część I. Wolskiego do zgłoszenia wierzytelności edyktem z dnia 15 stycznia 1890 l. 15166/89 w nr. 138, 139 i 140 „Gazety Lwowskiej“ obwieszczeniem, wyznaczony termin upływa z dniem 20 sierpnia 1891 a nie jak to w sku-

tek pomyłki drukarskiej podane z dniem 20 sierpnia 1892.

Przemyśl, 18 lipca 1891.

L. 380/pr. (4749)

Prezydium c. k. sądu krajowego wyższego w Krakowie zamianowało przewodniczącym Trybunału sądu przysięgłych przy sądzie krajowym w Krakowie, na IV. kadencję rozpoczynającą się 1 września 1891 o godz. 9 rano Adolfa Summery Brasona Radcę Sądu krajowego wyższego i przełożonego sądu krajowego karnego w Krakowie zaś zastępcami przewodniczącego Radców sądu krajowego w Krakowie dr. Bonisława Wolfa, Adolfa Rybakiewicza, Jana Fettera i Jana Łozińskiego.

Prezydium c. k. Sądu krajowego karnego. Kraków, dnia 16 lipca 1891.

L. 20079 (4255 3-3)

C. k. Sąd powiatowy miejski delegowany w Krakowie wzywa niewiadomych spadkobierców Macieja Paczyńskiego w Krakowie w dniu 13 stycznia 1890 zmarłego, aby pod rygorem skutków w § 128 post. spadków przewidzianych w ciągu roku

się zgłosili i prawa swe do spadku wykazali.

Kuratorem ich adw. dr. Hubaczek w Krakowie.

Kraków, 11 czerwca 1891.

L. 5659 (4589 3-3)

C. k. Sąd powiatowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Markusa Puderbeitla, że Majer Ehrlich wniósł przeciw niemu pozew o zapłacenie kwoty 174 zł., że mu kuratorem Naftalego Lōwa ustanowiono i termin do rozprawy sumarycznej na dzień 14 sierpnia b. r. o godz. 10 rano wyznaczono.

Wolno przeto pozwanemu kuratorowi dać potrzebną informację lub też ustanowić innego pełnomocnika.

C. k. Sąd powiatowy, Frysztak, dnia 5 lipca 1891.

L. 7680 (4760 1-3)

C. k. Sąd powiatowy miejski delegowany w Nowym Sączu zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Pawła Pelaka, że przeciw niemu wniósł Tomasz Tyrlicz pozew de praes. 28 grudnia 1890 l. 20655 o 200 zł. aw. który do rozprawy sumarycznej zadekretowany z ponownym terminem na dzień 21 sierpnia 1891 o godz. 9 rano ustanowionemu dlań kuratorowi adw. dr. Tadeuszowi Gałkiewiczowi w Nowym Sączu doręczonym zostaje, że zatem albo kuratorowi temu swoje środki dowodowe dostarczyć, lub innego pełnomocnika Sądowi wskazać winien, gdyż inaczej wyniknęłyby skutki sobie przypisać będzie musiał.

Nowy Sącz, 14 czerwca 1891.

L. 7739 (4782 1-3)

Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy w sprawie przekazania wypośredkowanego już liczebnie kapitału wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze w dobrach Tużyłów i Kotiatyche wyk. hip. l. 457 i 465 objętych, własność Józefa Steinharta stanowiących, wzywa z życia i miejsca pobytu niewiadomych wierzytelni hipotecznych tych dóbr względnie tych z życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, dla których się równocześnie kuratora w osobie adwokata krajowego dr. Karola Bardacha z substytucją adwokata krajowego dr. Gelehrtera ustanawia, jak niemniej wszystkich wierzytelni, którzy na rzeczonych dobrach przed dniem 13 czerwca 1891 jakiegokolwiek pretensje nabyl, aby takowe najdalej do 31 sierpnia 1891 w tutejszym sądzie zgłosili inaczej bowiem w ślad §. 13 i 21 ces. patentu z dnia 8 listopada 1853 nr. 237 dz. p. p. przy przyszej rozprawie słuchani nie będą i jako na przekazanie swych pretensyj na kapitał wynagrodzenia według porządku tabularnego zezwalający uważani będą.

Nadto utraciliby prawo czynienia opozycji i wszelkich środków prawnych przeciw ugodzie przy przyszej rozprawie między wierzytelni i stronami do skutku przyjść mogącej w myśl §. 5 wspomnianego patentu przyczem jednak ich prawo przekazania ich pretensyj na kapitał wynagrodzenia wedle porządku tabularnego lub zabezpieczenia na gruncie i ziemi w ślad §. 27 wyż powołanego ces. patentu możliwą ugodą naruszone nie będą.

Zgłoszenie ma zawierać: imię, nazwisko, zamieszkanie (numer domu) zgłaszającego się, kwotę wierzytelności hipotecznej, którą się domaga i odsetki równe prawo z kapitałem mające i oznaczenie pod jaką pozycją wierzytelność w księgach hipotecznych jest zapisana.

W końcu obowiązani są wierzytele poza obrębem tutejszego sądu zamieszkałi, wskazać Sądowi tutejszemu zamieszkałego pełnomocnika do odbierania uchwał sądowych inaczej takowe zgłaszającym się pocztą z tym samym skutkiem dosyłane będą, jak gdyby doręczenie do własnych rąk nastąpiło.

Stanisławów, 13 czerwca 1891.

L. 20231 (4265 2-3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie podaje do powszechnej wiadomości, że na prośbę Wydziału powiatowego w Kałuszu imieniem gmin Rypianka i Jaworówka de pr. 4 kwietnia 1891 l. 13068 wdraża postępowanie amortyzacyjne względem wylosowanej na dniu 2 stycznia 1863 do seryi 486 2/4 pre. obligacji „ostgalizische Naturallieferungs obligation“ z 1 listopada 1829 nr. 1653/1002 na 9 zł. 45 ct. opiewającej a na gminy Rypianka i Jaworówka wystawionej i wzywa każdego posiadacza takiej, aby w przeciągu roku, 6 tygodni i 3 dni licząc od dnia trzeciego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ obligacyę tę Sądowi przedłożył i prawa swoje do takiej wywiódł, gdyż w przeciwnym razie obligacya ta za pozbawioną wszelkiej mocy prawnej uznana zostanie. Lwów, dnia 6 czerwca 1891.

L. 44238 (4264 2-3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, iż w skutek prośby gminy Libu-

chowa de praes. 14 października 1890 l. 44238 polecił Tabuli krajowej, aby oddzielenie uwidocznionego w stanie czynnym majątności części w Libuchowej połowa Janu Sołowikowska Dom, 83 pag 150 n. 4 haer prawa do wynagrodzenia za zniesienie prawa propinacji od tego ciała tabularnego w stanie czynnym rzeczony majątności zanotowała.

Powyższa uchwała doręcza się z życia i miejsca pobytu niewiadomego właścicielowi majątności Libuchowa p. Stefanowi Terleckiemu do rąk równocześnie w osobie adw. dr. Bliżińskiego z zastępstwem pana adwokata dr. Dwidowskiego ustanowionego kuratora.

Wzywa się niniejszym edyktem p. Stefana Terleckiego, aby w należytych czasie u ustanowionego kuratora lub też w Sądzie osobiście, albo przez innego zastępcę się zgłosił i celem przestrzeżenia swoich praw stosownych środków użył, ile że z zaniechania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sam sobie przypisze.

We Lwowie, 16 października 1890.

L. 4057 (4273 2-3)

C. k. Sąd obwodowy w Wadowicach zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Franciszka Szczerbowski, że na skargę Maryanny Noworytowej de praes. 25 czerwca 1891 l. 4057 wydany został przeciw niemu i Zofii Szczerbowskiej nakaz zapłaty sumy wekslowej 800 zł. aw. zpn. który ustanowionemu dla niego kuratorowi dr. Kornowi w Wadowicach doręczony zostaje.

C. k. Sąd obwodowy. Wadowice, 27 czerwca 1891.

L. 4729 (4277 2-3)

C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie podaje do wiadomości, że firma Weissel et Pingado wniosła przed dniem 14 października 1890 l. 8860 przeciw Leonowi Dornfest, Łazarzowi Dankowiczowi i dr. Edwardowi Sturmowi pozew restytucyjny o przywrócenie terminu do apelacji od tutejszosałowego wyroku z 12 grudnia 1889 l. 9365 w sporze głównym o 285 zł. 30 ct. zpn. i że dla niewiadomego z miejsca pobytu Łazarza Dankowicza ustanowiono kuratora ad actum w osobie p. adw. dr. Leckera z substytucją p. adw. dr. Reicha w Rzeszowie.

Wzywa się zatem nieobecne Łazarza Dankowicza, aby swe obecne miejsce zamieszkania i możliwe środki obrony ustanowionemu kuratorowi podał, gdyż inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Rzeszów, 11 czerwca 1891.

L. 6586 (4244 2-3)

Wzywa się wszystkich posiadaczy zaginionego kwitu c. k. urzędu podatkowego w Tarnobrzegu z dnia 13 czerwca 1889 l. 10170, którym poświadczono odbiór pięciu sztuk trzyprocentowej obligacyi austr. Zakładu kredytu ziemskiego po 100 zł. opiewających, oznaczonych ser. 863 nr. 3, 1067 nr. 86, 2117 nr. 51, 2250 nr. 49 i 3955 nr. 51, tudzież 2 sztuk losów państwowych z r. 1860 po 50 zł. opiewających, oznaczonych ser. 440 nr. 70 i 1180 nr. 32 przez Dawida Biegeleisena jako kaucyę na wykonanie budowli wodnych złożonych, tudzież kwitu c. k. urzędu podatkowego w Tarnobrzegu z daty 10 września 1889 l. 14783 którym poświadczono odbiór siedmiu sztuk 4 pre. losów węgierskich po 100 zł. opiewających oznaczonych ser. 1836 nr. 24, 0140 nr. 018, 1840 nr. 015, 1291 nr. 006, 1486 nr. 058, 2089 nr. 036, 141 nr. 22 tudzież jednej trzyprocentowej obligacyi węgierskiego Zakładu kredytowego ziemskiego oznaczonej ser. 237 nr. 64 na 100 zł. opiewającej przez Dawida Biegeleisena jako kaucyę na wykonanie budowli wodnych złożonych, ażeby w przeciągu jednego roku 6 tygodni i 3 dni od dnia dzisiejszego takowe w Sądzie złożyli, w przeciwnym bowiem razie kwity te za nieważne uznane zostaną.

C. k. Sąd powiatowy. Tarnobrzeg, 5 czerwca 1891.

L. 25604 (4779)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, iż przy firmie „zarejestrowana lwowska spółka zaliczkowa stowarzyszenia urzędników z nieograniczoną poręką“ uwidoczniono, że na walnem zgromadzeniu dnia 31 marca 1891 odbytem, na członków dyrekcji zarejestrowanej lwowskiej spółki zaliczkowej stowarzyszenia urzędników z nieograniczoną poręką na trzy lata: Ludwika Dziedzickiego, Karola Grackę, Franciszka Maxymowicza, Adolfa Herberta i Jana Krompa, zaś na zastępców członków dyrekcji na rok jeden Karola Jarosiewicza, Rudolfa Schallera i Eugeniusza Pierożyńskiego wybrano oraz że na posiedzeniu dyrekcji odbytem na dniu 6 czerwca 1891 wybrano na okres czasu od 1 lipca 1891 do ostatniego czerwca 1892 Karola Grackę prezesem, zaś Teodora Bilińskiego zastępcą prezesa dyrekcji.

We Lwowie, dnia 11 lipca 1891.

L. 4992 (4697 3-3)
C. k. Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu Jana Nowaka i Piotra Nowaka, że Jakób Kociołek i przeciw Marcinowi Nowakowi i przeciw nim skargę o własność i oddanie w posiadanie parcel lk. 1370 1371/1 i 1371/2 w Krzeczowie dnia 2 maja 1891 l. 4992 wytoczył, na którą termin na dzień 31 sierpnia 1891 o godz. 9 rano wyznaczono i dla nich kuratorem adwokata dr. Weisłę z Bochni ustanowiono.

Wzywa się ich tedy, aby się do rozprawy stawili lub pełnomocnika obrali, gdyż inaczej spór z kuratorem przeprowadzonym będzie.

C. k. Sąd powiatowy.
Bochnia, 6 maja 1891.

L. 2649 (4588 3-3)
C. k. Sąd powiatowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Markusa Puderbeilla, że Salomon Kleinman wniósł przeciwko niemu pozew o zapłacenie kwoty 26 zł. 87 ct., że termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 17 sierpnia br. o godzinie 10 z rana wyznaczono i mu kuratorem Naftalego Löwa ustanowiono.

Wolno mu przeto temuż kuratorowi udzielić potrzebną informację lub też wybrać sobie innego pełnomocnika.

C. k. Sąd powiatowy.
Frysztak, dnia 8 lipca 1891.

L. 4005 (4218 3-3)
Na prośbę Jana Fiały w Drohobyczu, wdraża się amortyzację zaginionej książeczki oszczędności przez Towarzystwo zalickowe w Drohobyczu wystawionej w Drohobyczu dnia 15 kwietnia 1879 nr. 375 na 5 zł. wa. na imię Kazimiry Zwolińskiej i edyktem trzy razy Gazetą Lwowską ogłosić się mającym wzywa się posiadacza, tej zaginionej książeczki, aby takową w ciągu jednego roku trzech miesięcy i sześciu dni od trzebiego umieszczenia edyktu w gazecie tutaj przedłożył, gdyż po upływie tego terminu książeczka ta amortyzowaną zostanie.

Sambor, 9 czerwca 1891.

L. 6972 (4703 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Ropczycach zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Ferdynanda i Antoninę Drozdów, że na pozew Michała i Antoniny Kuberniaków przeciwko nim o zapłacenie kwoty 50 zł., wyznaczony został do rozprawy drobiazgowej termin na dzień 10 sierpnia br. o godz. 9 rano.

Wzywa się ich zatem, aby na wyznaczonym terminie osobiście lub przez pełnomocnika stanęli albo ustanowionemu dla nich kuratorowi Franciszkowi Jarhowi z Ropczyc dostarczyli środków do obrony służących mających, gdyż inaczej sami poniosą skutki z niedbałości wyniknąć mogące.

Ropczycy, dnia 13 czerwca 1891.

L. 15695 (4211 3-3)
C. k. Sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Romana Neigera, że dnia 12 czerwca 1891 l. 15695 Towarzystwo kredytowe rękodzielników i przemysłowców w Krakowie, wniósł przeciw niemu na zasadzie weksłu z daty Kraków dnia 8 stycznia 1891 skargę o zapłacenie kwoty 78 zł. wa. zpn., że kuratorem dla niego ustanowiono adw. dr. Jana Jakubowskiego z substytucją adw. dr. Kirchmayera obydwóch z Krakowa i doręczono mu wydany nakaz zapłaty.

Kraków, dnia 10 czerwca.

L. 7346 (4306 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Dobromilu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Samuela Schimla, że w sprawie egzekucyjnej Jssera Zupnika przeciw niemu i Goldzie Flugier pto 72 zł. aw. zpn. ustanowił dla niego kuratora ad actum w osobie adw. dr. Byka w Dobromilu.

C. k. Sąd powiatowy.
Dobromil, dnia 11 czerwca 1891.

L. 4831 (4217 3-3)
Na prośbę Herminy z Dobnerów Welzman wzywa się posiadacza przy pożarze miasta Stryja w roku 1886 zaginionych dwóch książeczek kasy oszczędności w Stryju, z których jedna wystawiona na 100 złr, nr. 649 oznaczona, druga zaś na kwotę 200 zł. wystawiona a nr. 721 oznaczona, obydwie zaś na imię Teresy Braun opiewają, ażeby do sześciu miesięcy od dnia trzeciorazowego ogłoszenia edyktu Gazetą Lwowską książeczki te tem pewnie okazał, gdyż w razie przeciwnym takowe za nieważne uznane będą.

Z c. k. Sądu obwodowego.
Sambor, 19 maja 1891.

L. 6997 (4213 3-3)
C. k. Sąd krajowy na skutek podania Franciszka Ksawerego Topolnickiego de praes. 14 marca 1891 l. 6997 wdraża postępowanie amortyzacyjne co do książeczki udziało-

wej nr. 730 na imię Franciszka Ksawerego Topolnickiego przez Dyrekcję Towarzystwa Wzajemnego Kredytu w Krakowie wystawionej, na 424 zł. 45 ct. z pierwotnego udziału w kwocie 200 zł. złożonego dnia 19 listopada 1879 opiewającą i wzywa każdego, kto by wyżej opisaną książeczkę udziałową w swem posiadaniu miał, aby ją w przeciągu jednego roku, sześciu tygodni i 3 dni od dnia ogłoszenia edyktu po raz trzeci w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“ okazał i przedłożył, gdyż w przeciwnym razie, książeczka wyżej opisana za nieistniejącą i pozbawioną wszelkiej mocy prawnej uznana będzie.

Kraków, 9 maja 1891.

L. 3811 (4214 1-3)
C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie podaje do wiadomości że J. O. Hieronim ks. Lubomirski wniósł pod dniem 3 maja 1891 l. 3811 pozew przeciw własnemu potomstwu, J. O. Adamowi ks. Lubomirskiemu, Potomstwu tegoż J. O. Adama księcia Lubomirskiego, potomstwu s. p. Jerzego Henryka ks. Lubomirskiego, J. O. Stanisławowi ks. Lubomirskiemu, potomstwu tegoż J. O. Stanisława ks. Lubomirskiego, niewiadomego z miejsca pobytu J. O. Tadeusza ks. Lubomirskiemu, potomstwu tegoż J. O. Tadeusza ks. Lubomirskiego, niewiadomego z miejsca pobytu J. O. Eugeniusza ks. Lubomirskiemu, potomstwu tegoż Eugeniusza ks. Lubomirskiego, J. O. Stefanowi ks. Lubomirskiemu, potomstwu tegoż J. O. Stefana ks. Lubomirskiego, niewiadomego z życia i miejsca pobytu J. O. Władysława ks. Lubomirskiemu, potomstwu tegoż J. O. Władysława ks. Lubomirskiego, temu księciu Lubomirskiemu, względnie tym książętom Lubomirskim, którzy w czasie wygaśnięcia rodów Hieronima, Adama, Jerzego, Henryka, Stanisława, Tadeusza, Eugeniusza, Stefana i Władysława ks. Lubomirskiego jako urząd lub godność z wyborów pochodząca, w ziemiach dawnej Polski piastować będą o uznanie obowiązku utworzenia ordynacji tak zwanej pierwszej czyli starszej kodycylem z dnia 14 marca 1863 przez s. p. Jerzego Romana 2 im. księcia Lubomirskiego na swoich spadkobierców nałożonego, za zgasy i wykreślenie odnośnego zastrzeżenia z karty własności majątności tabularnych Rozwadów, Charzewice i t. d. z pn. i że dla pozwanego potomstwa J. O. Hieronima księcia Lubomirskiego kuratora ad actum w osobie adw. dr. Rodryka Alsa, dla potomstwa J. O. Adama ks. Lubomirskiego, kuratora ad actum w osobie adw. dr. Ottona Koppla, zaś dla potomstwa s. p. Jerzego Henryka ks. Lubomirskiego, dla potomstwa J. O. Stanisława ks. Lubomirskiego, dla niewiadomego z miejsca pobytu J. O. Tadeusza ks. Lubomirskiego, dla potomstwa J. O. Tadeusza ks. Lubomirskiego, dla niewiadomego z miejsca pobytu Eugeniusza ks. Lubomirskiego, dla potomstwa J. O. Eugeniusza ks. Lubomirskiego, dla potomstwa J. O. Stefana księcia Lubomirskiego, dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu J. O. Władysława ks. Lubomirskiego, dla potomstwa Władysława ks. Lubomirskiego oraz dla tego księcia Lubomirskiego względnie dla tych książąt Lubomirskich, którzy w czasie wygaśnięcia rodów Hieronima, Adama, Jerzego, Henryka, Stanisława, Tadeusza, Eugeniusza, Stefana i Władysława książąt Lubomirskich jako urząd lub godność z wyborów pochodząca w ziemiach dawnej Polski piastować będą kuratora ad actum w osobie adw. dr. Włodzimierza Pilińskiego ustanowiono i tymże doręczono pozew do wniesienia pisemnej obrony w dniach 90.

Wzywa się więc nieobecnych pozwanym i pozwane potomstwie, aby ustanowionym kuratorom informację do obrony udzieliłi lub też innych zastępców prawnych sobie ustanowili i o tem sądowi donieśli, gdyż inaczej skutki zaniedbania sami sobie przypisać będą musieli.

Rzeszów, 14 maja 1891.

L. 6356 (4225 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Grzymałowie ustanawia w sprawie Elischego Seidelmana o 40 zł. dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego Gabryela Barwińskiego, kuratorem Antoniego Rogalskiego w Grzymałowie.

C. k. Sąd powiatowy.
Grzymałów, 19 grudnia 1890.

L. 2539 (4224 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Ciężkowicach w sporze drobiazgowym Józefa Motyki przeciw Tomaszowi Motyce o odmierzenie i oddanie w posiadanie kawałka gruntu o powierzchni 1015 □ o z realności objętej wykazem 6 ks. gr. gm. kat. Siedliska lub zapłacenie kwoty 50 zł. zpn., zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego, że kuratorem dlań zamianował Daniela Gadeckiego w Ostruszy i temuż wyrok z dnia 6 marca 1891 l. 759 doręczył.

Ciężkowice, dnia 11 czerwca 1891.

SZAMPANSKIE WINO BOUZY
extra DUC de LA BOISSIERE
Carte d'or z Reims w Szampanii z naturalnych winogron **doskonałego smaku.**
Do nabycia we Lwowie w cukierni pp. Hausera i Bienieckiego i u p. Kudewicza w hotelu Europejskim. W Krakowie w handlu win p. Hawelki. 2961

Na wakacje!
dla młodzieży

Lancastrowki lekkie i zgrabne w kalibrze 20, 24 i 28, Karabinki Floberta do strutu i kul od 7 zł., Pistolety i strzelbki wiatrowe, najnowsze karabinki Picpera w Liege do patroników faszkowych mosiężnych zwanych „wołowe oczy“ do 35 zł. Przybory myśliwskie i do rybołówstwa, patrony, amunicje, poleca znany z taniości główny magazyn broni i przyborów uniformowych **S. PIELECKIEGO** we Lwowie, plac Maryacki obok hotelu Georga. 4490

L. 941 (4747 1-3)
Konkurs.

Celem obsadzenia opróżnionej posady lekarza przy szpitalu powszechnym w Żywcu z roczną pensją 500 zł. rozpisujemy niniejszem konkurs.

Ubiegający się o tę posadę zechcą swe podania, w których uzyskanie stopnia doktora wszech nauk lekarskich, oraz praktykę lekarską w ogólności, a chirurgiczną w szczególności wykazać należy, najpóźniej do dnia 15 sierpnia 1891 Wydziałowi Rady powiatowej przedłożyć.

Z Wydziału powiatowego.
Żywiec, dnia 16 lipca 1891.

Ogłoszenie sprzedaży.

Zarząd masy rozbiorowej Bertharda Wischnowitza ogłasza ryczałtową sprzedaż handlu krydataryusza przy ulicy Sobieskiego 15 we Lwowie pod następującymi warunkami:
1) Każdy mający chęć kupna może obejrzeć handel składający się z sukien i towarów konfekcyj damskiej za zgłoszeniem się u podpisanego zarządcy masy w zwyczajnych godzinach urzędowych.
2) Mający chęć kupna wniosie do zarządu masy ostemplowaną ofertę zaopatrzoną w wadyum w gotówce wynoszące najmniej 10 pre. ofiarowanej ceny kupna najdalej do 2 sierpnia do godz. 12 rano. Później lub bez wadyum wniesione oferty nie zostaną przyjęte.
3) Ten z oferentów, którego oferta przez wydział wierzycieli przyjęta zostanie, obowiązany będzie do 24 godzin po zawiadomieniu go złożyć całą cenę kupna w gotówce u zarządcy masy pod rygorem przepadku wadyum.
4) Po złożeniu całej ceny kupna zostanie cały zapas towarów wraz z urządzeniem nowonabywey wydany.
5) W końcu zwraca się uwagę oferentów, że w myśl upoważnienia komisarza konkursowego wydział wierzycieli w przyjęciu oferty niczem nie jest ograniczony.

Lwów, dnia 20 lipca 1891. Zarządca masy Dr. Stan. Starzewski, ul. Mickiewicza 1. 1.

Fabryka świec woskowych i blichowania wosku FRYDERYKA SCHUBUTHA

we Lwowie, Rynek 1. 45
poleca nagrodzoną srebrnymi medalami zasługi, z istniejących dotąd **najpiękniejszą i najtrwalszą**

Masę do zapuszczania podłogi

w pięciu kolorach: nr. 0 biała — nr. 1 jasno-żółta — nr. 2 jasionowa — nr. 3 orzechowa — nr. 4 mahoniowa.

UWAGA. W ostatnich czasach namnożyło się mnóstwo lichych naśladownictw mojej masy do podłogi, które są w cenie wprawdzie niższej, lecz też i zupełnie nie do użycia; prze trzegam więc przed zakupnem takowych. Cenniki szczegółowe na żądanie franko. 4746

C. k. austriackie koleje państwowe.

L. 20230 II.

4748

Ogłoszenie.

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że w dniu 30. lipca 1891 r. rozdane będą w drodze licytacji następujące roboty na stacji Jasło.
1. Budowa jednopiętrowego domu mieszkalnego o zabudowanej powierzchni 594.92 m², wraz z dwoma murowanymi budynkami gospodarskimi, śmietnikami i studnią.

2. Powiększenie istniejącej ogrzewalni o dwa stanowiska.

3. Budowa drewnianej rampy do ładowania nierogacizny.

Oferty dotyczące powyższych robót wnosić należy do c.k. Dyrekcji ruchu w Krakowie najpóźniej do dnia 30 lipca b. r. do godziny 12 w południe.

Oferty mają być należycie ostemplowane, zapieczętowane, a koperty opatrzone napisem: „Offert betreffend Erweiterungsbauten in der Station Jasło“.

Wadyum, które musi być przed wniesieniem oferty w kasie c.k. Dyrekcji ruchu złożone, wynosi 3.500 zł.

Plany i warunki budowy oglądać można w biurze konserwacji w godzinach urzędowych.

Kraków, 17 lipca 1891.

C. k. Dyrekcja ruchu.

Płótna domowe

czysto niciane

sztuka 23 1/2 metr. długie
zł. 8.50, 10 11, 12

z najlepszej przędzy zł. 12, 13 14.

PŁÓTNO na prześcieradła, 165 i 175 cm.

szerokie, 14 1/2 metr. długie zł. 13.50,

14, 15, 16 (na 6 lub 7 prześcieradeł).

CHUSTKI do nosa niciane, tuzin zł. 2.40

2.80, 3.40, 4.

SERWETY stołowe, tuzin zł. 2.40, 2.80,

3.75, 5.25.

OBRUSY na 6 osób zł. 1.05, 1.25, 1.65, 2.15.

SERWETKI desert. z frędzla, tuzin zł. 1.60

2, 2.80, 3.60.

GARNITURY kawowe kolorowe z 6 ser-

wetkami zł. 2, 3, 3.70, 4.

RĘCZNIKI niciane, tuzin zł. 3, 3.30, 4, 4.60.

ŚCIERKI płócienne, tuzin 210, 3, 3.60.

poleca handel

JANA RIEDLA

we Lwowie.

4354

Ogłoszenie.

Nauczyciel rzeczywisty, żonaty, bezdzietny, w średnim wieku, przyjmie dziecię za swoje, bez różnicy płci i wieku, za jednorazowym wynagrodzeniem. Odpowiednie wychowanie i wykształcenie gwarantuje. Zgłaszać się proszę pod literami J. M. poście restante Lubyca Królewska.